

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717203716
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2717203716.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: MARFIN S.R.L., sídlo: Gazoldo degli Ippoliti, (MN) Via Bresciani 16, 46040, Talianska republika, číslo zápisu v ekonomicko - administratívnom registri Talianskej republiky:MN-161438, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186 proti žalovaným: v 1.rade Y. V., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XXX/XX, XXX XX F., zast.: JUDr. Michal Sklenár, advokát, so sídlom Dunajská 30, 811 08 Bratislava, IČO: 42 266 629, v 2. rade K.. C. M., W.. XX.XX.XXXX, F. J. XXX/X, XXX XX F., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Eva Mišíková, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 50 469 738, v 3. rade R. K., W.. XX.XX.XXXX, F. C. XX, XXX XX C., zast.: Advokátska kancelária ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 01 Bratislava, IČO: 36 860 018, v 4. rade F. K., W.. XX.XX.XXXX, F. C. XX, XXX XX C., zast.: Mgr. Róbert Kuka, LL.M., advokát, so sídlom Šustekova 23, 851 04 Bratislava, o zaplatenie 956.720,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd zamietá návrh žalovaných v 2. až 4. rade na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Skalica pod sp. zn. 7C/147/2016 .

II. Súd zamietá návrh žalovaných v 2. až 4. rade na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konkurzného konania vedeného na OS Bratislava I. pod sp. zn. 3K/73/2012 na majetok úpadcu CBN - SOBRANA, s.r.o.

III. Súd zamietá návrh žalovaného v 4. rade na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Skalica pod sp. zn. 3C/19/2017 .

IV. Súd zamietá návrh žalovaného v 3. rade a návrh žalobcu na spojenie tohto konania s konaním vedeným na OS Skalica pod sp. zn. 3C/19/2017 .

V. Žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 605.720,36 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 605.720,36 eur od dňa 23.10.2015 do zaplatenia , a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

VII. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 26 %.

VIII. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.5.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 956.720,36 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 956.720,36 eur od dňa 23.10.2015 do zaplatenia titulom škody spôsobenej trestným činom žalovaných, zločinom poškodzovania veriteľa spáchaného formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 k § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Žalobca odôvodnil začiatok plynutia úroku z omeškania od 23.10.2015 tým, že je to nasledujúci deň po dátume uzavretia dohody o vine a treste (prokurátora) so žalovanými v 1. až 4. rade a T.. T. U., T..

2. Pôvodne bol okrem žalovaných v 1. až 4. rade uvedený v žalobe aj žalovaný v 5. rade T.. T. U., T., W.. XX.X.XXXX, F. V. W. U. Č.. XXX (ďalej len „T.. T. U., T..“). OS Skalica uznesením č. k. 7C/8/2017-598 z 27.8.2018 (právoplatné 13.9.2018) vylúčil žalobu voči T.. T. U., T.. na samostatné konanie z dôvodu, že vo vzťahu k nemu nie je trestné konanie doposiaľ právoplatne skončené.

3. Žalobca žalobu odôvodnil nasledovne:

3.1 Dodával ako predávajúci (pôvodne pod obchodným menom MARCEGAGLIA S.p.A.) niekoľko rokov oceľový materiál spoločnosti METALCO HOLÍČ, s.r.o., Kopčianska 35, Holíč, IČO: 36 238 732 (ďalej len „METALCO HOLÍČ, s.r.o.“), tá platila za dodaný tovar riadne a včas. K zmene v ekonomickom správaní spoločnosti došlo po prevoze obchodných podielov spoločníkov (K.. L., Y., K.. R.) na jediného spoločníka, SAM Sk, s.r.o. (IČO: 44 853 866, ďalej len „SAM Sk, s.r.o.“). Od januára 2012 do apríla 2012 objednal METALCO HOLÍČ, s.r.o. u žalobcu dodanie oceľového materiálu v rozsahu niekoľkonásobne prevyšujúcom dovtedy realizované objednávky.

3.2 Žalobca tovar dodal, ale uhradený nebol ani len čiastočne. Vyšetrovatelka OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície začala trestné stíhanie pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona na tomto skutkovom základe: „doposiaľ presne neustálený páchatel konajúci za obchodnú spoločnosť METALCO HOLÍČ, s.r.o. so sídlom Kopčianska č. 35, Holíč. IČO: 36238732 pravdepodobne od dňa 01.01.2012 v presne neustálených dňoch a časoch až doposiaľ postupne napriek tomu, že od dodávateľov tejto spoločnosti objednával a prevzal tovar, ktorý bol povinný uhradiť a súčasne od svojich odberateľov postupne obdržal platby za tento tovar cieľovými a vopred uváženími úkonmi, zmenšoval majetkovú podstatu METALCO HOLIČ, s.r.o. tým, že časť majetku tejto spoločnosti postupne prevádzal na ďalšie osoby a súčasne neuspokojoval svoje záväzky vo vzťahu k dodávateľom tovaru, čím maril uspokojenie najmenej svojho dodávateľa obchodnej spoločnosti MARCEGAGLIA Spa so sídlom Gazoldo via Bresciani 16, 460 40 Talianska republika a spôsobil jej tak škodu veľkého rozsahu (najmenej) vo výške 629.818,50 €.“

3.3 Podľa žalobcu sa oceľový materiál stal pravdepodobne predmetom koordinovaného a neoprávneného speňažovania tretími osobami, zrejme na „čiernom trhu“. Takto mu bola spôsobená škoda vo výške 956.720,36 eur, zodpovedajúca neuhradeným faktúram za dodaný oceľový materiál, pričom si uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle § 46 ods. 3 TP riadne a včas. Žalobca poukázal na to, že faktúry sú súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA-2013, vedeného Prezídium Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ (ďalej len „Prezídium“).

3.4 Uzneseniami Prezídia Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ, (zo dňa 3.10.2014, 12.2.2015 a 10.3.2015) ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA2013 boli v súlade s § 206 ods. 1 TP postupne vznesené obvinenia proti žalovaným v 1. až 4. rade a T.. T. U., T.. (tu súd odkazuje na ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku) za zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) TZ spáchaný formou spolupáchateľstva.

3.5 Dňa 22.10.2015 došlo v súlade s § 232 a nasl. TP k dohode o vine a treste so žalovanými v 1. až 5. rade. Okresný súd Skalica na verejnom zasadnutí dňa 26.4.2016 schválil dohodu o vine a treste so žalovanými v 1. až 4. rade v zmysle § 334 ods. 4 TP a potvrdil ju rozsudkom č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016). Trestnú vec ohľadne T.. T. U., T.. vylúčil OS Skalica na samostatné konanie uznesením sp. zn. 4T/156/2015 zo dňa 26.4.2016. OS Skalica trestným rozkazom č.k. 6T/166/2016-154 zo dňa 24.2.2017 uznal T.. T. U., T.. vinným zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) TZ, formou spolupáchateľstva. Odvolávajúc sa na obe tieto rozhodnutia (uvedené v tomto odseku) poukázal žalobca na to, že mu vznikla škoda v dôsledku trestnej činnosti, spôsobená spoločným konaním žalovaných v 1. až 4. rade a T.. T. U., T..

3.6 Žalobca bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na civilné súdne konanie, lebo žalovaní v 1. až 4. rade a T.. T. U., T.. neuznali vo vzťahu k žalobcovi škodu ustálenú v trestnom konaní.

3.7 Spoločnosť METALCO GROUP s.r.o. (pôvodne METALCO HOLÍČ, s.r.o.) bola dňa 21.6.2012 vymazaná z obchodného registra bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou CBN-SOBRANA, s.r.o., IČO: 36 714 305, ktorá v zmysle § 69 ods. 3 Obchodného zákonníka prebrala všetky jej práva a záväzky k 22.6.2012. Následne bol na majetok úpadcu (CBN-SOBRANA, s.r.o.) vyhlásený konkurz uznesením OS Bratislava I sp. zn. 3K/73/2012 zo dňa 3.5.2013 (rozhodnutie zverejnené dňa 13.5.2013 v Obchodnom vestníku č. 90/13). Žalobca si svoje pohľadávky vo výške 1.056.299,32 eur (vrátane príslušenstva) prihlásil do konkurzného konania riadne a včas, pohľadávky boli zapísané do zoznamu pohľadávok .

3.8 Žalobca oprel svoju argumentáciu v žalobe o ust. § 420 ods. 1 OZ, § 438 ods. 1 OZ s tým, že sú splnené predpoklady subjektívnej zodpovednosti za škodu a žalovaní sú zodpovední spoločne a nerozdielne. Podľa žalobcu je páchatel trestného činu v omeškaní najneskôr deň po tom, ako sa dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh a v akej výške, teda v prípravnom konaní najneskôr pri preštudovaní spisu (§ 208 ods. 1 TP). V súvislosti so žiadaním priznať aj príslušenstvo sa oprel o rozhodnutie NS SR: R 74/2002. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od dňa 23.10.2015, nasledujúceho po dátume uzavretia dohody o vine a treste so žalovanými v 1. až 4. rade a T.. T. U., T.., ku ktorej došlo u všetkých žalovaných nepochybne po preštudovaní spisu.

4. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 7C/8/2017-79 z 14.júna 2017, ktorý z dôvodu odporu všetkých žalovaných súd zrušil uznesením č.k. 7C/8/2017-434 zo dňa 11.01.2018 (právoplatné 14.2.2018).

5. Žalovaný v 1. rade v rámci odporu namieta:

5.1 nedostatok aktívnej vecnej legitímácie odôvodniac to tým, že žalobca v žalobe uviedol, že „žalobca ako predávajúci (pôvodne MARCEGAGLIA S.p.A.)“, pritom právny zástupca žalobcu označuje žalobcu ako „MARFIN S.R.L., číslo zápisu:MN-161438“. Poukázal na to, že S.p.A. je označenie akciovej spoločnosti, S.R.L. je označenie spoločnosť s ručením obmedzením, čiže ide o spoločnosti s rôznou právnou formou, pritom MARCEGAGLIA S.p.A. má číslo zápisu: MN-152396. Taktiež namieta, že žalobca k žalobe pripojil výpis z obchodného registra starší ako 18 mesiacov (z 27.1.2016). Vzhľadom na tieto skutočnosti mu nevyplýva , na základe čoho prešiel údajný nárok na náhradu škody z spol. MARCEGAGLIA S.p.A. na žalobcu (MARFIN S.R.L.). Ďalej poukázal na to, že pohľadávky do konkurzného konania úpadcu CBN-SOBRANA, s.r.o. prihlasovala MARCEGAGLIA S.p.A. V závere k tejto námietke s odkazom na § 827 OZ dal do pozornosti, že spol. MARCEGAGLIA S.p.A. bola údajná škoda uhradená v rámci poisťného plnenia, bolo jej poskytnuté odškodnenie 351.000 eur.

5.2 nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že namieta svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu tvrdiac, že bol využitý ako „biely kôň“. Obdobne ako žalovaný v 3. rade poukázal na súhlas T. (pôvodne bol v žalobe žalovaným v 5. rade) nahradiť škodu vyčíslenú v trestnom konaní. Taktiež žalovanému v 1. rade vyplýva z spisu ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA2013, že podstatnú škodu uplatnenú žalobcom spôsobil K.. R. Y..

5.3 riadne neuplatnenie škody v trestnom konaní, keďže „riadne“ znamená okrem iného aj uplatnenie voči konkrétnemu obvinenému. Hlavne ak poškodený žiada nahradiť škodu od viacerých obvinených, tak by mal uviesť či žiada úhradu spoločne a nerozdielne alebo podielovo. Za včas uplatnený nárok považuje taký, ktorý si poškodený uplatnil najneskôr do skončenia vyšetrovania, momentu záverečného preštudovania spisu. Žalovaný v 1. rade poukázal na viaceré subjekty, ktoré si uplatnili škodu za spol. MARCEGAGLIA S.p.A.: 1) svedok K.. V. V.X. dňa 24.4.2012 podal trestné oznámenie a ako svedok, poškodený, vypovedal 9.5.2012 a 24.4.2013- K.. V. v trestnom konaní neuplatnil škodu za spol. MARCEGAGLIA S.p.A. a je sporné, či je oprávnený za spoločnosť takýto nárok aj podať, keďže bol len zamestnancom.; 2) R.. V. H. vypovedala ako svedok, poškodená dňa 24.4.2013- táto sa vyjadrila len k výške škody; 3) Y.. K. U. vypovedala ako svedok, poškodená, dňa 7.11.2014 - vyjadrila sa len k výške škody vyplývajúcej z faktúr, ktoré firma METALCO HOLÍČ, s.r.o. nezaplatila spol. MARCEGAGLIA S.p.A.

Žalovaný v 1. rade z tohto uzavrel, že žalobca do konca prípravného konania mal vedomosť o menách obvinených, ale škodu si neuplatnil voči konkrétnym osobám.

5.4 nepreukázanie zodpovednosti za škodu a kauzálneho nexusu z dôvodu, že on škodu nespôsobil tvrdiac, že podstatnú škodu spôsobil K.. Y. E. T. T. U., T.. súhlasil uhradiť škodu v konaní o dohode o vine a treste. Taktiež mu v žalobe žalobcu chýba kauzálny nexus s odkazom na rozhodnutie ÚS SR č. ÚS 177/08.

5.5 vzniesol námietku premlčania s odkazom na § 106 ods. 1,2 OZ.

6. Žalovaný v 2. rade v odpore tvrdil, že on nikdy nekonal za spoločnosť METALCO HOLÍČ, s.r.o. a z vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-99/NKA-FP-Z A-2013 mu nevyplýva dôkaz, že konal pri prevode časti majetku v úmysle spôsobiť žalobcovi škodu a už nie v žalovanej výške. V príčinnej súvislosti s jeho konaním nedošlo k škode žalobcu. Nikdy nemal právomoc na prevod tovarových zásob spol. METALCO HOLÍČ, s. r.o. Z dokazovania mal preukázané, že o úhrade pohľadávok rozhodoval K.. Y.. Dal súdu do pozornosti, že bez posúdenia rozsahu konkrétneho spoluzavinenia všetkých spoluobvinených (t.j. aj K.. Y.) nie je možné vysloviť záver o solidárnej zodpovednosti jeho osoby . Poukázal na to, že žalovaný v 1. rade ako obvinený pri svojom výsluchu dňa 25.2.2015 potvrdil, že on nesúhlasil s pracovnými postupmi K.. Y.. Žalovaný v 2. rade tvrdil, že on neprofitoval z trestnej činnosti, z spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. nemal nelegálny príjem. Žalovaný v 2. rade tvrdí, že bola nesprávna trestnoprávna kvalifikácia skutku vo vzťahu k nemu, vyšetrovateľ nesprávne použil formu spolupáchateľstva podľa § 20 TZ“. Podľa jeho názoru akákoľvek forma účastníctva nezakladá jeho zodpovednosť za škodu v rozsahu solidárnej zodpovednosti . Dal súdu do pozornosti, že sa nikdy s nikým nedohodol na spáchaní trestného činu (uvádzaného už v odôvodnení tohto rozsudku). Nakoniec uzatvoril, že bol odsúdený za konanie, ktorého sa nedopustil a žiadajúc v tejto súvislosti postupovať s odkazom na § 438 ods. 2 OZ.

7. Žalovaný v 3. rade v rámci odporu namietal:

7.1 nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že v záhlaví žaloby je žalobca označený ako MARFIN S.R.L., MN-161438, ale na prvej strane žaloby sa uvádza, že spoločnosť MARCEGAGLIA S.p.A. dodáva pre METALCO HOLÍČ, s.r.o. oceľový materiál. Čiže nie je mu zrejmý právny titul , n a zákale ktorého prešiel údajný nárok na náhradu škody z MARCEGAGLIA S.p.A. na žalobcu. Taktiež z potvrdenia správcu o zistení pohľadávok mu vyplýva, že pohľadávky do konkurzného konania úpadcu CBN - SOBRANA. S.r.o. prihlasovala spoločnosť MARCEGAGLIA S.p.A a nie žalobca. Ďalej žalovaný v 1. rade uviedol, že údajná škoda bola uhradená v rámci poisťného plnenia a odvolávajúc sa na § 827 OZ uviedol, že ak poisťiteľ uhradil za poisteného škodu, prechádza na neho právo poisteného na náhradu škody alebo iné obdobné právo, ktoré mu v súvislosti s jeho zodpovednosťou za škodu vzniklo proti inému.

7.2 nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že on nespôsobil škodu spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A. a T.. T. U. T.. súhlasil nahradiť škodu vyčíslenú v trestnom konaní (je to uvedené v zápisnici v konaní o dohode o vine a treste z 22.10.2015, sp.zn. Pv 220/12/2206-249). Taktiež to odôvodnil tým, že z spisu Prezídia Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ (ďalej len „Prezídium PZ“), ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA2013 mu vyplýva, že podstatnú škodu uplatnenú žalobcom spôsobil K.. R. Y.. Žiadal spolu s ostatnými žalovanými vypočítať ako L. K.. Y..

7.3 nepreukázanie, že by boli splnené predpoklady zodpovednosti za škodu odvolávajúc sa na § 420 ods. 1,3 OZ, § 438 ods. 1,2 OZ, § 439 OZ, § 442 ods. 1-3 OZ. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal vznik škody, ujmy, zmenšenie majetku. Nakoľko si MARCEGAGLIA S.p.A. prihlásila pohľadávku do konkurzného konania úpadcu CBN-SOBRANA, s.r.o., tak až splnením konečného rozvrhu výťažku v konkurznom konaní a uspokojením žalobcu (resp. MARCEGAGLIA S.p.A.) bude možné ustáliť výšku škody. Odvolávajúc sa na rozhodnutia R 47/1954, R 27/1997 a R 22/1979 poukázal na to, že súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný výškou škody vyčíslenou v trestnom konaní.

7.4 vzniesol námietku premlčania s odkazom na § 100 ods. 1 OZ, § 106 ods. 1,2 OZ.

8. Žalovaný v 4. rade v rámci odporu namietal: 1. nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, 2. nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, 3. nepreukázanie splnenia predpokladov zodpovednosti za škodu, 4. vzniesol námietku premlčania. Argumentácia k týmto námietkam je postavená na tých istých skutočnostiach ako ju uvádzal žalovaný v 3. rade (v bode 7 odôvodnenia tohto rozsudku).

9. Žalobca trval na podanej žalobe. Žalovaní trvajúc na svojich vyjadreniach žiadali žalobu zamietnuť, priznať im nárok na náhradu trov konania.

10. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A., uznesením o začatí trestného stíhania z 26.4.2012, rozsudkom OS Skalica č.k. 4T/156/2015-19 z 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016), neprávoplatným trestným rozkazom OS Skalica č. k. 6T/166/2016-154 z 24.2.2017 (poznámka súdu: vo veci bol podaný odpor T. T. U. T.), uznesením OS Bratislava I č. k. 3K/73/2012 z 3.5.2013, zápisnicou OP Skalica z 22.10.2015 o konaní o dohode o vine a treste, výpisom z obchodného registra žalobcu, zoznamom jednotlivých faktúr spolu s prekladom č. 106/2012, zápisnicou z prezídia PZ NAKA z 10.3.2015 o výsluchu obvinených (K. Y., Y. V.), správou spoločnosti EULER HERMES SA z 8.9.2017, zápisnicou prezídia PZ NAKA z 13.2.2015 o výsluchu obvineného T. T. U. T., prekladom článku 2504 Občianskeho zákonníka účinného v Talianskej republike, záznamom z obchodného vestníka ohľadom konania sp. zn. 3K/73/2012 zo dňa: 18.7.2013, z 12.8.2013, z 13.8.2013, z 6.9.2013; pripojeným spisom OS Skalica sp.zn.: 4T/156/2015, 6T/166/a2016, stanoviskom audítora, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

11. Právny predchodca žalobcu (pôvodne pod obchodným menom MARCEGAGLIA S.p.A., v ďalšom konaní sú uvádza „žalobca“) predával a dodával spoločnosti METALCO HOLÍČ, s.r.o. oceľový materiál niekoľko rokov, a METALCO HOLÍČ, s.r.o. platil za tovar riadne a včas. Spoločníci predmetnej spoločnosti (K. Y. L., R. Y., K. S.X. R.) previedli svoje obchodné podiely na spoločnosť SAM Sk, s.r.o. V období od januára 2012 do apríla 2012 objednala METALCO HOLÍČ, s.r.o. u žalobcu oceľový materiál, žalobca materiál dodal, ale objednávateľ za tovar nezaplatil. Z obsahu faktúr a dodacích listov doložených žalobcom mal súd preukázané, že žalobca dodal tovar v celkovej sume 956.720,36 eur. (Faktúry sú presne špecifikované v odseku 22 odôvodnenia tohto rozsudku.)

12. Z obsahu faktúr (špecifikované v ods. 22 odôvodnenia tohto rozsudku) preložených do slovenského jazyka mal súd preukázané, že v každej faktúre je uvedený text: „ VÝHRADA VLASTNÍCTVA, Vlastnícke právo k tovaru ako predmetu kúpy prechádza na kupujúceho úplným zaplatením kúpnej ceny , inak je naďalej vo vlastníctve spoločnosti MARCEGAGLIA-S.P.A.“ Ďalej je v hlavičke spoločnosť označená ako v registri: MARCEGAGLIA S.p.A.

13. Z čl. 9 všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu (pôvodne pod obchodným menom MARCEGAGLIA S.p.A.) vyplýva podmienka predaja s výhradou vlastníctva. Konkrétne je tu uvedené, že „výrobky napriek tomu, že boli odovzdané kupujúcemu na uskladnenie alebo spracovanie zostávajú vo vlastníctve predajcu až do zaplatenia celej nákupnej ceny“.

14. Okresné riaditeľstvo PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície uznesením č. k. ČVS: ORP-96/OEK-SI-2012 z 26.4.2012 začal trestné stíhanie za zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) , ods. 5 písm. a) trestného zákona z dôvodu, že: doposiaľ neustálený páchatel konajúci za METALCO HOLÍČ, s.r.o. od 1.1.2012 doposiaľ (26.4.2012) postupne znižoval majetkovú podstatu spoločnosti METALCO HOLÍČ, s.r.o. tým, že časť majetku spoločnosti prevádzal na ďalšie osoby, neuspokojoval svoje záväzky vo vzťahu k dodávateľom tovaru, maril uspokojenie svojho dodávateľa MARCEGAGLIA S.p.A. a spôsobil jej škodu 629.818,50 eur.

15. Z obsahu rozsudku č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016) súd zistil nasledovné:

15.1 Dňa 26.4.2016 bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom a obvinenými - žalovaní v 1. až 4. rade. V rozsudku je uvedené, že obvinení R. K. (žalovaný v 3. rade) po dohode s obvineným R. Y. s prvotným motívom získať areál spol. METALCO Holíč, s.r.o. (IČO: 36 238 732) a s vedomím získania tovarových zásob a využitia výnosu z obchodnej činnosti pre osobnú potrebu, aj ako odmenu pre ďalšie zúčastnené osoby oslovil v máji 2011 obvineného Y. V. (žalovaný v 1. rade), aby cez firmu SAM, s.r.o. vstúpil do METALCO, s.r.o., čo aj urobil s finančnou pomocou žalovaného v 3. rade. V METALCO, s.r.o. ostal pracovať ako riaditeľ obvinený R. Y. na základe požiadavky žalovaného v 3. rade.

Tento R. Y. naďalej objednával dodávky tovarov s vedomím, že ich dodávateľom nezaplatí. Cez R. Y. kontroloval žalovaný v 3. rade chod udalostí v spoločnosti. V mesiaci apríl 2012 žalovaný 3. rade (R. K.) požiadal obvineného Y. V. (žalovaný v 1. rade) o prevod tovarových zásob z METALCO, s.r.o. na ďalšie spoločnosti, čo žalovaný v 1. rade vykonal tak, že zabezpečil obvineného T. T. U.É., T.. S žalovaným v 2. rade s úmyslom poškodiť veriteľov spol. METALCO s.r.o. v období od 12.4.2012 do 24.5.2012 boli zrealizované fiktívne predaje tovarových zásob materiálu z METALCO Holíč, s.r.o. na spoločnosti bez hospodárskej reality. Obvinený T. T. U., T.. na tento účel zabezpečil a zafinancoval prevod obchodných podielov. Následne žalovaný v 1. rade po predchádzajúcej dohode s T. T. U., T.. podpísal účelovú zmluvu o predaji časti podniku dňa 12.4.2012, na podklade ktorej previedol účtovne T. T. U., T.. zásoby z METALCO s.r.o. v hodnote 2.850.000 eur bez zaplatenia kúpnej ceny na inú spoločnosť; následne T. T. U., T.. na podnet žalovaného v 1. a 2. rade účtovne previedol tovarové zásoby a firmu Ardanas Slovakia, s.r.o., ktorú zastupoval žalovaný v 2. rade a na firmu Fukcia, s.r.o.. Takto obvinený T. T. U., T.. a žalovaný v 1. a 2. rade formálne a účtovne vykázali prevod tovarových zásob z METALCO, s.r.o. aj keď naďalej ostali v dispozícii obvinených a následne boli na podnete žalovaného v 3. rade ďalej majetkovo prevádzané žalovanými v 1.,2. rade. E. R. Y.

15.2 V rozsudku je uvedené, že pri prevodoch materiálu z METALCO, s.r.o. bol materiál uskladnený v skladových priestoroch U. M. E. N., čo zabezpečovali obvinený F. K. (žalovaný v 4. rade) E. R. Y. majúci vedomosť, že sa tovar nebude platiť. Týmto konaním obvinení v 1. až 6. rade (pozn. súdu: medzi nimi boli aj žalovaní v 1. až 4. rade) zmenšili majetok spol. METALCO, s.r.o., zmarili uspokojenie jej veriteľov, spôsobili im škodu vo výške neuhradených záväzkov 2.891.664,24 eur. Konkrétne pri veriteľovi MARCEGAGLIA S.p.A. išlo o škodu v sume 956.720,36 eur. V zmysle § 288 ods. 1 TP boli poškodení odkázaní na náhradu škody na občianske súdne konanie. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2016 u odsúdených, žalovaných v 1. až 4. rade. Rozsudkom č. k. 4T/156/2015-2348 z 5.5.2016 (právoplatný dňa 29.6.2016) bol menovaný obž. K.. R. Y. uznaný vinným v súvislosti s vyššie opísanými skutkovými okolnosťami.

15.3 Za účelom zmarenia odhalenia prevodu materiálu bol na podnet žalovaného v 3. rade zabezpečený prevod spoloč. METALCO, s. r.o. na osobu bez reálnej podnikateľskej činnosti a žalovaný v 1. rade podpísal dokumenty, na základe ktorých Y. Á. na podnet žalovaného v 3. rade zabezpečil zrušenie spol. METALCO GROUP, s.r.o. (pôvodne METALCO Holíč, s.r.o.) bez likvidácie a jej zlúčenie s CBN-SOBRANA, s.r.o. konkurz, za čo zinkasoval Y. Á. od žalovaného v 3. rade odmenu 90.000 eur, výnos z obchodnej činnosti bol rozdelený na základe inštrukcií žalovaných v 1., 3. rade a R. Y. medzi žalovanými v 1., 2. a 4. rade, R. Y., T. T. U., T.,

16. Súd sa oboznámil z obsahom zápisníc o konaní o dohode o vine a treste spísaných Okresnou prokuratúrou Skalica z 22.10.2015 ohľadom vyjadrenia sa žalovaných k škode. Z obsahu zápisnice Okresnej prokuratúry Skalica z 22.10.2015 (Pv 220/12/2206-245) súd zistil, že žalovaný v 1. rade ako obvinený neuznal v plnom rozsahu škodu, ktorá bola ustálená pre účely trestného konania z dôvodu, že musela byť z časti uhradená uplatnením poisťných nárokov. V zápisnici Okresnej prokuratúry Skalica z 22.10.2015 (Pv 220/12/2206-247) žalovaný v 2. rade k škode uviedol, že on sa ako beneficiant nezúčastnil na skutku a bol nápomocný pri riešení ekonomických vecí spoločnosti. V zápisnici Okresnej prokuratúry Skalica z 22.10.2015 (Pv 220/12/2206-254) žalovaný v 3. rade k škode uviedol, že škodu neuznáva a má za to, že je krytá poisťným plnením a on takú škodu nespôsobil a žiadal odkázať poškodených so škodou na občianskoprávne konanie. V zápisnici Okresnej prokuratúry Skalica z 22.10.2015 (Pv 220/12/2206-252) žalovaný v 4. rade k škode uviedol to isté ako žalovaný v 3. rade.

17. Z obsahu výpisu „Komory pro obchod, prumysl, řemesla a zemědělství MANTOVA“, registra firiem mal súd preukázané, že v registri je zapísaný žalobca, pričom posledná aktualizácia v registri vo vzťahu k žalobcovi bola robená dňa 27.1.2016 pod protokolom č. 2305/2016. Z časti 9 (Převody podniku, fúze, rozdělení, nástupnictví) výpisu vyplýva, že na základe rozhodnutia z 20.11.2015 došlo k fúzii zlúčením spol. MARCEGAGLIA SPA s žalobcom. Táto zmena bola v registri zapísaná 29.12.2015.

18. Zo správy právneho zástupcu spoločnosti EULER HERMES Europe SA zo dňa 28.4.2014 určenej prezídiu PZ NKA, Národná jednotka finančnej polície súd zistil, že v roku 2012 boli poistené pohľadávky spol. MARCEGAGLIA S.p.A., ktorých dodávky smerovali do spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. v limite 400.000 eur a bolo spoločnosti bolo vyplatené odškodnenie 351.000 eur. Poisťné limity boli zrušené k 20.04.2012.

19. Vyjadrením žalobcu mal súd preukázané, že mu bola z titulu poistnej udalosti vyplatená suma 351.000 eur. Žalobca poukázal na to, že poisťovateľ na neho v liste z 8.9.2017 apeloval využiť všetky právne prostriedky na vymoženie pohľadávky vrátane podania žaloby na súd.

20. Z obsahu listu poisťovne Euler Hermes SA zo dňa 8.9.2017 určeného pre žalobcu mal súd preukázané, že vo veci METALCO GROUP s.r.o. (pozn. súdu: pôvodne obchodné meno: METALCO HOLÍČ, s.r.o.) bola poistná udalosť č. CE/2012/05549 zlikvidovaná kvitanciami celkovo vo výške 351.000 eur.

21. Žalobca sa písomne vyjadril k odporom žalovaných nasledovne:

21.1 K námietke žalovaných k nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že ako zahraničná právnická osoba osvedčil svoje údaje pripojeným výpisom z registra, v ktorom je zapísaný. Z časti výpisu vyplýva, že spol. MARCEGAGLIA S.p.A. ako pôvodný veriteľ zaniká zlúčením so spoločnosťou MARFIN S.R.L. Teda imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na existujúcu spoločnosť a on je právnym nástupcom zaniknutej spol. MARCEGAGLIA S.p.A., prebral všetky jej záväzky a práva vrátane uplatneného nároku na náhradu škôd. Potvrdenie poisťovateľa Euler Hermes (ním doložené do spisu) považuje za dôkaz jeho povinnosti vymáhať vzniknutú pohľadávku a v prípade úspechu poisťovateľovi vrátiť vyplatené poistné plnenie 351.000 eur .

21.2 K námietke údajného nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných a nepreukázaniu zodpovednosti za škodu uviedol: Považuje za absurdné argumenty žalovaných, že podstatnú škodu spôsobil K. Y. E. T. T. U., T.. súhlasil uhradiť škodu, keďže trestné konanie je právoplatne skončené. Žalovaní sa v rámci konania o dohode o vine a treste priznali k spáchaniu skutku, za ktorý boli trestne stíhaní, priznali svoju vinu a svoje konanie oľutovali. Každý z žalovaných odpovedal pozitívne na otázky položené v trestnom konaní na OS Skalica vedenom pod sp. zn. 4T/156/2015 v súvislosti s dohodou o vine a treste. OS Skalica rozsudkom sp. zn. 4T/156/2015 z 26.4.2016 schválil a potvrdil dohodu o vine a treste, v zmysle ktorej sú žalovaní vinní zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) TZ . Žalobca odkázal na výrokovú časť predmetného rozsudku, kde je uvedené okrem iného, že obvinení č. 1,2,3,4,5,6 zmenšili majetok spoločnosti METALCO, s.r.o. (správne malo byť: METALCO HOLÍČ, s.r.o.) a súčasne zmarili uspokojenie jej veriteľov a spôsobili im škodu, u veriteľa MARCEGAGLIA S.p.A. vo výške 956.720,36 eur. Ďalej je vo výroku uvedené, že žalovaní v 1. až 4. rade spoločným konaním zmarili uspokojenie veriteľa. Žalobca poukázal na to, že zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu poškodzovania veriteľa je spôsobenie škody veľkého rozsahu. Čiže škoda spôsobená žalobcovi je v príčinnej súvislosti so skutkom pre ktorý boli žalovaní trestne stíhaní a ktorého spáchanie bezvýhradne priznali. Trestný súd deklaroval zavinené protiprávne konanie žalovaných ale aj vznik škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a ich konaním. Vzhľadom na § 193 CSP sa odvolal na nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 269/2011 zo dňa 23.11.2011. Z toho mu vyplýva, že ak súd v trestnom konaní právoplatne rozhodol, že žalovaný mu spôsobil škodu, súd by tým mal byť viazaný a tým pádom nárok na náhradu škody čo do základu považovať za dôvodný (R 22/1979, uznesenie NS SR z 17.5.2012, sp. zn. 10 Obdo/41/2011).

21.3 Výšku škody má žalobca za preukázanú a ustálenú jej vyčíslením v sume 956.720,36 eur , lebo zodpovedá neuhradeným faktúram za dodaný tovar. Žalobca poukázal i na to, že je vylúčené jeho uspokojenie nároku v konkurze na majetok CBN-SOBRANA, s.r.o. Uplatnenú solidárnu zodpovednosť žalovaných oprel žalobca o § 438 ods. 1 OZ a výrok trestného rozsudku, kde sa uvádza spôsobenie škody viacerými osobami. Reagujúc na odvolávanie sa žalovaných na súhlas T.. U. T.. na zaplatenie škody uviedol, že súhlas menovaného ich nezbavuje povinnosti plniť.

21.4 K tvrdeniu o riadnom a včasnom neuplatnení škody v trestnom konaní odkázal na znenie § 46 ods. 3 TP, text zápisnic o výsluchu svedka - poškodeného z 24.4.2013 a 7.11.2014; podporné obsahom podania zo dňa 15.10.2015 v trestnom konaní . Dodal, že súd odkáže v rámci rozhodnutia v trestnej veci na občiansko-právne konanie s náhradou škody len v prípade , že bol nárok na náhradu škody uplatnený riadne a včas.

21.5 K vznesenej námietke premlčania sa žalobca vyjadril taktiež. Poukázal na fakt, že ani jeden žalovník v odpore neuviedol skutočnosti rozhodujúce pre začiatok, plynutie a uplynutie premlčacej lehoty Preto ani nemá možnosť sa kvalifikovane vyjadriť k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaných.

22. Súd mal preukázané z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 4T/156/2015 (k nemu bol pripojený spis ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA2013) ako aj v rámci listín v rámci tohto konania, že žalobca na základy objednávok spoločnosti METALCO HOLÍČ s.r.o. (so sídlom Kopčianska 35, Holíč) dodal objednaný tovar a vystavil tejto spoločnosti nasledujúce faktúry (faktúry boli preukázateľne v rámci konania zaslané sporovým stranám): fa č. 2632010505 zo dňa 16.02.2012 na sumu 16.124,16 eur, fa č. 2632010828 zo dňa 17.02.2012 na sumu 16.683,48 eur, fa č. 2632010900 zo dňa 17.02.2012 na sumu 14.832,16 eur, fa č. 2632010903 zo dňa 17.02.2012 na sumu 17.417,88 eur, fa č. 2632011202 zo dňa 20.02.2012 na sumu 16.655,68 eur, fa č. 2632011212 zo dňa 20.02.2012 na sumu 15.743,36 eur, fa č. 2632011216 zo dňa 20.02.2012 na sumu 15.323,12 eur, fa č. 2632011277 zo dňa 20.02.2012 na sumu 16.381,96 eur, fa č. 2632011494 zo dňa 21.02.2012 na sumu 15.839,92 eur, fa č. 2632011503 zo dňa 21.02.2012 na sumu 16.353,93 eur, fa č. 2632015098 zo dňa 7.3.2012 na sumu 15.646,12 eur, fa č. 2632016121 zo dňa 12.3.2012 na sumu 15.110,70 eur, fa č. 2632016396 zo dňa 12.3.2012 na sumu 15.946,00 eur, fa č. 2632016400 zo dňa 12.3.2012 na sumu 15.385,60 eur, fa č. 2632016414 zo dňa 12.3.2012 na sumu 16.267,60 eur, fa č. 2632016505 zo dňa 13.3.2012 na sumu 15.737,70 eur, fa č. 2632016774 zo dňa 13.3.2012 na sumu 16.261,72 eur, fa č. 2632016790 zo dňa 13.3.2012 na sumu 16.080 eur, fa č. 2632016791 zo dňa 13.3.2012 na sumu 16.562,40 eur, fa č. 2632016794 zo dňa 13.3.2012 na sumu 15.321,60 eur, fa č. 2632016802 zo dňa 13.3.2012 na sumu 15.385,60 eur, fa č. 26320168 25 zo dňa 14.3.2012 na sumu 14.872,44 eur, fa č. 2632016833 zo dňa 14.3.2012 na sumu 15.411,66 eur, fa č. 2632016858 zo dňa 14.3.2012 na sumu 4.282,99 eur, fa č. 2632016859 zo dňa 14.3.2012 na sumu 10.815,75 eur, fa č. 2632016861 zo dňa 14.3.2012 na sumu 14.935,14 eur, fa č. 2632016940 zo dňa 14.3.2012 na sumu 6.665,01 eur, fa č. 2632016941 zo dňa 14.3.2012 na sumu 8.779,14 eur, fa č. 2632017126 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.574,68 eur, fa č. 2632017127 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.612,30 eur, fa č. 2632017137 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.416,09 eur, fa č. 2632017166 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.612,30 eur, fa č. 2632017243 zo dňa 15.3.2012 na sumu 14.997,84 eur, fa č. 2632017403 zo dňa 15.3.2012 na sumu 16.106,80 eur, fa č. 2632017406 zo dňa 15.3.2012 na sumu 16.147,00 eur, fa č. 2632017408 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.999,60 eur, fa č. 2632017409 zo dňa 15.3.2012 na sumu 15.107,02 eur, fa č. 2632017686 zo dňa 16.3.2012 na sumu 16.028,92 eur, fa č. 2632017688 zo dňa 16.3.2012 na sumu 16.147,00 eur, fa č. 2632018020 zo dňa 19.3.2012 na sumu 15.025,96 eur, fa č. 2632018023 zo dňa 19.3.2012 na sumu 14.684,34 eur, fa č. 2632018040 zo dňa 19.3.2012 na sumu 15.818,36 eur, fa č. 2632018329 zo dňa 20.3.2012 na sumu 15.698,99 eur, fa č. 2632018650 zo dňa 21.3.2012 na sumu 16.254,20 eur, fa č. 2632018652 zo dňa 21.3.2012 na sumu 16.100,92 eur, fa č. 2632019218 zo dňa 23.3.2012 na sumu 15.048,00 eur, fa č. 2632019305 zo dňa 26.3.2012 na sumu 14.242,32 eur, fa č. 2632019558 zo dňa 26.3.2012 na sumu 14.646,72 eur, fa č. 2632019780 zo dňa 27.3.2012 na sumu 14.944,50 eur, fa č. 2632019787 zo dňa 27.3.2012 na sumu 15.077,88 eur, fa č. 2632020021 zo dňa 28.3.2012 na sumu 14.969,10 eur, fa č. 2632020109 zo dňa 28.3.2012 na sumu 5.749,40 eur, fa č. 2632020110 zo dňa 28.3.2012 na sumu 8.853,24 eur, fa č. 2632020444 zo dňa 30.3.2012 na sumu 14.544,96 eur, fa č. 2632020455 zo dňa 30.3.2012 na sumu 14.021,70 eur, fa č. 2632020487 zo dňa 30.3.2012 na sumu 15.196,64 eur, fa č. 2632020951 zo dňa 2.4.2012 na sumu 14.575,50 eur, fa č. 2632021123 zo dňa 3.4.2012 na sumu 14.045,98 eur, fa č. 2632021155 zo dňa 3.4.2012 na sumu 15.208,72 eur, fa č. 2632021241 zo dňa 3.4.2012 na sumu 15.596,40 eur, fa č. 2632021741 zo dňa 5.4.2012 na sumu 14.036,96 eur, fa č. 2632022033 zo dňa 6.4.2012 na sumu 15.082,94 eur, fa č. 2632022538 zo dňa 11.4.2012 na sumu 14.019,54 eur, fa č. 2632022806 zo dňa 12.4.2012 na sumu 14.834,24 eur, fa č. 2632023802 zo dňa 17.4.2012 na sumu 4.870,48 eur. Po spočítaní súm z faktúr súdu vyšla suma 956.720,36 eur. Faktúry aj dodacie listy boli žalovaným v rámci konania doručené.

23. Z obsahu uznesenia OS Bratislava I sp. zn. 3K/73/2012 z 3.5.2013 súd zistil, že bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka CBN-SOBRANA, s.r.o. (IČO: 36 714 305). Tu súd odkazuje na ods. 3.7, v ktorom je uvedená spojitosť medzi CBN-SOBRANA, s.r.o. a METALCO GROUP s.r.o. (pôvodne METALCO HOLÍČ, s.r.o.).

24. Z obsahu zápisnice o trestnom oznámení z 24.4.2012 spísanej u OR PZ v Skalici, odbore kriminálnej polície mal súd preukázané, Ž. K.. V. V. podal trestné oznámenie „na bývalých resp. súčasných konateľov METALCO HOLÍČ, s.r.o.“. K.. V. uviedol, že pracuje obchodný zástupca v spol.

MARCEGAGLIA S.p.A. ďalej uviedol, že od 21.2.2012 do 17.4.2012 dodali spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. tovar v sume 956.720 eur. Potvrdil, že spoločnosť mala pohľadávky poistené do 400.000 eur. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka K.. V. z 24.4.2013 na Prezídium PZ, NKA súd zistil, že aj v tejto výpovedi svedok uviedol, že dodali do METALCO HOLÍČ s.r.o. tovar za 912.978,68 eur, ktorý im zaplatený nebol. Túto istú sumu svedok uvádzal i pri výsluchu dňa 9.5.2012 u OR PZ v Skalici, odbore kriminálnej polície.

25. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného R.. V. H. z 24.4.2013 spísanej na Prezídium PZ, NKA súd zistil, že táto bola splnomocnená zastupovať poškodenú spol. MARCEGAGLIA S.p.A. a v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku si uplatnila náhradu škody vo výške 956.720,36 eur „v prípade zistenia páchatel'a“ a to z titulu neuhradenia faktúr za dodávky materiálu, ktorý bol dodaný do METALCO HOLÍČ, s.r.o. Z obsahu zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Y.. K. U. z 7.11.2014 spísanej na Prezídium PZ, NKA súd zistil, že táto bola splnomocnená zastupovať poškodenú spol. MARCEGAGLIA S.p.A. a v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. si uplatnila náhradu škody za spol. MARCEGAGLIA S.p.A. vo výške 956.720,36 eur z titulu neuhradenia faktúr za dodávky materiálu.

26. Z obsahu piatej strany zápisnice o výsluchu obvineného -žalovaného v 1. rade (čl. 362 spisu) súd zistil, že žalovaný v 1. rade na polícii uvádzal: „ keď sa o vec začala zaujímať polícia v Skalici v apríl-máj 2012, tak sme sa ja, Y., K. E. M. začali stretávať U. C., aby sme neboli na Slovensku videní a tým pádom podozriví. Vždy sme si pred stretnutím zavolali telefónmi, ktoré nám rozdal K. spolu s českými SIM kartami. Po každom stretnutí, aby sme neriskovali odpočúvanie, sme na podnet K. vždy všetci pozahadzovali telefóny, baterky aj SIM karty na rôzne miesta. Následne nám K. zabezpečil nové telefóny a SIM karty.“ Ďalej je tu uvedené: „M. nesúhlasil s pracovnými postupmi Y..“.

27. Žalovaný v 2. rade podaním doručeným súdu 15.2.2018 vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, lebo žalobca nepreukázal prechod práv a povinností z spol. MARCEGAGLIA S.p.A. Ďalej vzniesol námietku premlčania v zmysle § 106 ods. 1 OZ majúca za preukázané, že žalobca ako poškodený sa dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá najneskôr dňa 24.4.2012 vďaka sa na podané trestné oznámenie K.. V.. Podporne sa odvolala na rozsudok NS SR z 29.2.2012, sp. zn. 1 Cdo 43/2010. Dal do pozornosti, že v čase podania trestného oznámenia K.. V. neexistovala trestná zodpovednosť právnických osôb, preto bolo trestné oznámenie podané na konkrétneho páchatel'a. Podľa jej názoru si žalobca v prípravnom konaní neuplatnil náhradu škody riadne a včas. Pri ňom začala plynúť premlčacia doba 24.4.2012, t. j. podaním trestného oznámenia. Alternatívne pokiaľ súd považuje dátum 24.4.2013 za dátum uplatnenia škody R.. H., tak podľa názoru žalovaného v 2. rade aj v tomto prípade uplynula premlčacia doba. Od podania trestného oznámenia (24.4.2012) resp. od vyrozumenia zástupcu žalobcu o začatí trestného stíhania (9.5.2012) do uskutočnenia výsluchu R.. H. (24.4.2013) uplynul 1 rok. Premlčacia doba počas konania spočívala. Trestné konanie sa voči nemu právoplatne skončilo dňa 26.4.2016, keďže na pojednávaní bol prítomný splnomocnenec žalobcu, tak sa dozvedel aj o rozhodnutí. Poukázal na to, že žalobca podal žalobu na súd 17.5.2017, teda po viac ako roku od právoplatného skončenia trestného konania. Ako tretiu alternatívu ohľadom premlčania žalovaný v 2. uviedol, že ak by sa za uplatnenie nároku považoval výsluch Y.. U. po vznesení obvinenia proti nemu, tak podľa jeho názoru nastala rovnaká situácia ako už vo vyššie uvedenom prípade. Ďalej vzniesla námietku nedostatku jeho pasívnej legitímácie a nepreukázanie zodpovednosti za škodu. Poukázal na skutkovú vetu z trestného rozsudku, kde sa uvádza 6 osôb podieľajúcich sa na trestnom čine a že bola škoda spôsobená spoločným konaním žalovaných. V žalobe nie je uvádzaný ako žalovaný R. Y., pričom on L. R. K. dali impulz na konanie. V súvislosti s spoluzavinením osôb odkázal na rozsudok NS ČR z 28.11.2000, sp. zn. 25 Cdo 562/99. Podľa jej názoru v rozpore so spravodlivosťou, aby súd zaviazal k povinnosti nahradiť škodu len vybraných obvinených. Z vykonaného dokazovania v trestnom konaní mu vyplýva rôzna miera zavinenia konajúcich osôb. Podporne sa odvolal na obsah vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-99/NKA-FP-ZA-2013. V závere spochybnil žalovanú výšku škody s odkazom na § 813 ods. 1 OZ, keďže časť škody si žalobca uplatnil v rámci poistného plnenia poisťovateľom Euler Hermes SA a tiež si poškodený MARCEGAGLIA S.p.A. prihlásil pohľadávky do konkurzu úpadcu CBN-SOBRANA, s.r.o. Podľa neho súd nie je viazaný výškou škody vyčíslenej v trestnom konaní, lebo tam sa nezisťuje presne. Žalovaný v 2. rade poukázal i na skutočnosť, že v trestnom rozsudku nie je žalobca ako poškodený označený v zmysle § 288 ods. 1 tretej vety TP, lebo nie je uvedené IČO.

28. Žalovaný v 1. rade v rámci svojho vyjadrenia tiež doplnil svoju námietku premlčacia. Za začiatok plynutia premlčacej doby považuje dátum 24.4.2012. Podľa jeho názoru si osoby vystupujúce za žalobcu

si neuplatnili náhradu škody do skončenia vyšetrovania, tak nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty. Avšak ak by súd považoval výsluch R.. H. 24.4.2013 (resp. Y.. U.) za riadne a včasné uplatnenie nároku, tak je premlčané právo na náhradu škody z dôvodu, že trestný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2016, v ktorý deň boli na vyhlásení prítomný aj splnomocnený zástupca žalobcu- teda tu by premlčacia doba spočívala od 24.4.2013 do 26.4.2016. Z toho mu vyplýva plynutie premlčacej doby od 24.4.2012 do 24.4.2013 a od 26.4.2016 do 17.5.2017. Žalovaný v 1. rade je toho názoru, že samotné nedbalé správanie žalobcu malo za následok vznik škody, lebo dodával tovar v oveľa väčšom množstve než mal poisťné krytie. K rozsahu viazanosti civilného súdu trestným rozsudkom odkázal na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 269/2011, rozsudok NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 562/99, rozsudok NS ČR, sp. zn. 25 Cdo 818/2004.

29. Žalovaní v 3. a 4. rade (R. K., F. K.) vo svojich podaniach z 1.3.2018 uviedli, že žalobca by mal preukázať, či sa v zmysle právneho poriadku Talianskej republiky a v zmysle zmluve o zlúčení (na základe ktorej sa žalobca stal právnym nástupníkom spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A.) žalobca skutočne stal nositeľom všetkých práv zanikajúcej spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A., vrátane nároku na náhradu škody uplatnenej žalobcom v tomto súdnom konaní. Zotrvával ďalej na svojej námietke premlčania vychádzajúc z toho, že najneskôr 24.4.2012 (bolo podané trestné oznámenie) sa žalobca dozvedel, že mu bola spôsobená škoda, v akej výške a kto za ňu zodpovedá. Žalobca neuplatnil náhradu škody pri podaní trestného oznámenia a R.. H. dňa 24.4.2013 a R.. U. dňa 7.11.2014 si uplatnili náhradu škody v konkrétnej sume, ale neuviedli voči ktorej konkrétnej osobe, čo považuje za prekážku riadne uplatneného nároku (odkázal na uznesenie NS ČR z 24.5.2006, sp. zn. 25 Cdo 2478/2004), keďže v trestnom konaní bolo viacero obvinených. Medzi obvinených patrili K.. Y., ktorého žalobca v tomto konaní nežaluje. Z týchto dôvodov premlčacia lehota a náhrada škody uplynula 24.4.2014. Podľa jeho názoru aj ak by sa za uplatnenie nároku považoval výsluch z 24.4.2013, tak premlčacia lehota by spočívala od 24.4.2013 do 26.4.2016, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozsudok sp. zn. 4T/156/2015 z 26.4.2016. Ak by teda premlčacia doba spočívala v čase od 24.04.2013 do 26.04.2016, premlčacia doba by plynula už po dobu jedného roka predtým (odo dňa 24.4.2012 do 24.4.2013) a následne po dobu dlhšiu ako jeden rok (od 26.4.2016 do 17.5.2017). Tvrdí, že uhradením poisťného plnenia vo výške 351.000- Eur prešli všetky práva žalobcu na náhradu škody 351.000- Eur na poisťovateľa. Taktiež uviedol, že nie je možné aktuálne vyčíslit' skutočnú škodu, lebo doposiaľ prebieha konkurzné konanie na majetok CBN-SOBRANA, s.r.o. a taktiež prebieha na súde konanie o náhradu škody spôsobenej orgánmi verejnej moci. Taktiež uviedol, že len z dôvodu existencie právoplatného rozsudku o uzatvorení dohody o vine a treste nie je možné bez ďalšieho ustáliť, kto a akú škodu spôsobil a treba vykonať ďalšie dokazovanie, pritom podstatnú škodu spôsobil K.. Y.. Odkazuje na to, že je žalobca je povinný preukázať, ktorými konkrétnymi právnymi úkonmi on spôsobil škodu.

30. Žalovaní v 3. a 4. rade vo svojich podaniach z 13.11.2018 doplnil svoje vyjadrenia. V súvislosti s otázkou znášania dôkazného bremena sa opreli o čl. 8 CSP, § 132 ods. 1,3 CSP, §149 CSP, § 151 ods. 1 CSP, § 185 ods. 1 CSP, § 190 CSP tvrdiac, že žalobca je povinný v žalobe označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a k žalobe ich aj pripojiť. Taktiež je povinnosťou žalobcu preukázať pravdivosť svojich tvrdení. V súvislosti s požadovanou účtovnou závierkou sa odvolali na ust. §6 ods. 3, §29 ods. 1,2 Zákona o účtovníctve. Majú za to, že z inventarizácie majetku žalobcu a jeho právneho predchodcu by bolo zrejmé, či bol ku dňu zlúčenia právny predchodca žalobcu skutočne nositeľom nároku uplatneného v tomto konaní, a v akej výške evidoval nárok; či uplatnené pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovaným zanikli už pred sporným zlúčením spoločností. Sú toho názoru, že bez predloženia požadovaných účtovných závierok vrátane vykonanej inventarizácie žalobca riadne nepreukázal, ani nemohol preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní. Aby mohol na žalobcu ako právneho nástupcu spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A. prejsť akýkoľvek právny nárok, je nevyhnutné, aby ku dňu zlúčenia spoločností spol. MARCEGAGLIA S.p.A. bola nositeľom predmetného právneho nároku, pričom táto skutočnosť a výška nároku by mali byť súčasťou účtovných závierok.

31. Žalovaný v 1. rade v podaní z 12.11.2018 (doručený súdu v deň pojednávania) doplnil, že spol. MARCEGAGLIA S.p.A. mohla daňovo odpísať pohľadávky v sume 956.720,36 eur evidované voči dlžníkovi: CBN-SOBRANA, s.r.o. počnúc zúčtovacím obdobím roku 2013 teda PRED PODANÍM ŽALOBY o náhradu škody v tomto konaní. Žalobca mohol odpísať pohľadávku už po 30.5.2013, lebo vtedy bola splnená podmienka na daňový odpis, t. j. pred samotnou fúziou. Na podporu svojich tvrdení predložil súdu písomné stanovisko talianskeho audítora z 12.11.2018 (doručené súdu aj preložené, v spise je na čl. 733) a odvolávajúc sa na predmetné stanovisko uviedol, že na zistenie či a kedy boli

pohľadávky žalobcom odpísané, treba konkrétne dokumenty, ktoré nie sú verejne dostupné a on ich sám nedokáže zabezpečiť. Ďalej k daňovému odpisu pohľadávok uviedol, že tento odpis žalobcom spôsobuje, že si žalobca mohol znížiť základ dane. Preto požiadal žalovaný v 1. rade o vyžiadanie dokumentov (presne ich špecifikoval) cez súd prostredníctvom cezhraničnej justičnej spolupráce, dožiadaním príslušného súdu Talianskej republiky podľa čl. I písm. a), odd. 3 Nariadenia rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach, na vykonanie dôkazu. V súvislosti s domáhaním sa žalobcu náhrady škody titulom nezaplatených faktúr uviedol, že v sumách sú aj náklady, prípadne zisky žalobcu.

31.1 Žalovaný v 1. rade v súvislosti s konkurzom odkázal na § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého „Oddlžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselnom konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky“.

31.2 Žalovaný v 1. rade ďalej žiadal vyhotoviť znalecký posudok na to príslušným znalcom, ktorým zodpovie nasledovné otázky: 1) či došlo v spoločnostiach MARCEGAGLIA - S.p.A. a spol., MARFIN S.R.L. k postúpeniu pohľadávok vo výške 956.720, 36 eur evidovaných voči dlžníkovi: CBN - SOBRANA, s.r.o. (predtým METALCO HOLÍČ, s.r.o.) a kedy; 2) či došlo v týchto spoločnostiach k daňovému odpísaniu Pohľadávok vo výške 956.720, 36 eur evidovaných voči dlžníkovi: CBN - SOBRANA, s.r.o., 3) N akej sume si tieto spoločnosti znížili základ dane, resp. im bola vrátená daň, v akej výške a v akom zdaňovacom období si žalobca a MARCEGAGLIA S.p.A. odpočítala daňovú stratu, došlo k postúpeniu pohľadávok v týchto spoločnostiach a za kú odplatu.

32. Žalobca sa písomnými podaniami dovyjadril k tvrdeniam a argumentácii žalovaných.

32.1 K otázke preukázania prechodu práv a povinností z MARCEGAGLIA S.p.A. na žalobcu odkázal na zásadu materiálnej publicity obchodného registra, lebo z časti výpisu pod názvom „Prevody podniku, fúzie, rozdelenia a nástupníctva“ je zrejmé, že MARCEGAGLIA S.p.A. ako pôvodný veriteľ, zanikla zlúčením so spoločnosťou MARFIN S.R.L. J. To, že výpis z príslušného zahraničného registra osvedčuje skutočnosti v ňom uvedené, rešpektuje aj zákonodarca (napr. § 4 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínamom konaní, § 48 ods. 3 písm. b) bod 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku. Od júna 2017 sú obchodné registre všetkých krajín EU vzájomne prepojené a možno v nich individuálne vyhľadávať. Takýmto oficiálnym zdrojom informácií je podľa portálu aj taliansky obchodný register. Poukázal na to, že právne následky zlúčenia alebo splynutia sú v rámci európskej legislatívy vnímané jednotne, t.j. ako postup, pri ktorom jedna alebo viac spoločností ku dňu svojho a bez likvidácie prevedú všetky svoje pohľadávky a záväzky na už existujúcu spoločnosť.

32.2 V súvislosti s námietkou premlčania sa oprel o § 106 ods. 1,2 OZ, 112 OZ. Vychádzajúc z chronologických udalostí zastáva názor, že v čase podania trestného oznámenia (24.4.2012) nebola ustálená výška vzniknutej škody. Škoda mohla byť definitívne vyčíslená až po tom, čo v dohodnutej lehote splatnosti nebola uhradená ani posledná faktúra (v mesiaci jún 2012) a poškodený nemal vedomosť o škodcoch. Nakoľko žalovaný v 2. až 4. rade nekonali v mene METALCO HOLÍČ, s.r.o. a žalobca sa o ňom dozvedel až z upovedomenia o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené dňa 6.11.2014. Z tohto dôvodu podľa neho nemohla subjektívna premlčacia lehota začať plynúť 24.4.2012. On ako poškodený sa dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá až doručením trestného rozsudku o schválení dohody o vine a treste. Ako zahraničná právnická osoba má sídlo v Taliansku a teda nemohol vedieť, čo bolo dôvodom nezaplatenie za dodaný tovar. Vina či nevina je vecou hodnotenia súdu (rozsudok NS ČR z 15.11.2012, sp. zn. 30 Cdo 1413/2012). Z toho uzavrela začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty doručením rozsudku OS Skalica sp. zn. 4T/156/2015 z 26.4.2016 a najneskoršie sa premlčí právo na náhradu škody spôsobenej úmyselne v roku 2022 (tak uviedol žalobca). Uplatnenie námietky premlčania hodnotí aj za rozporné s dobrými mravmi vzhľadom na okolnosti trestného činu žalovaných (nález ÚS SR zo dňa 21.11.2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017; nález ÚS ČR zo dňa 8.11.2016 sp. zn. III. ÚS 2700/15, rozsudok NS ČR z 19.2.2009 sp. zn. 25 Cd 539/2008). Podľa jeho názoru žalovaný v snahe docieľiť pre seba priaznivejšie trestné rozhodnutie v konaní o dohode o vine a treste, priznali sa k spáchaniu skutku, priznali si vinu, oľutovali, ale špekulatívne odmietli nahradiť spôsobenú škodu. V súvislosti s námietkou žalovaných na nedostatok ich pasívnej vecnej legitímácie žalobca odkazuje na výrok trestného rozsudku OS Skalica sp. zn. 4T/156/2015 z 26.4.2016, osobitne na časť konštatovania že škoda bola spôsobená ich spoločným konaním.

32.3 Podľa žalobcu je vylúčené uspokojenie jeho nároku v konkurznom konaní na CBN-SOBRANA, s.r.o., lebo súpisová hodnota majetku podliehajúceho konkurzu je 60.616,37 eur, z toho majetok pôvodne zapísaný do súpisu všeobecnej podstaty sumu vo výške 40.521,37 eur a konkurzní veritelia si uplatnili pohľadávky v celkovej výške presahujúcej dva milióny eur. Súpisová (nie reálna) hodnota majetku všeobecnej podstaty je nanajvýš 165,85 eur, čo nie je ani jedno percento žalobcovej pohľadávky (žalobca nie je jediným nezabezpečeným veriteľom). Vyčkávať na splnenie konečného rozvrhu výťažku považuje za nedôvodné a tak by žalobcovi nebola poskytnutá náležitá, rýchla a účinná ochrana jeho práv a právom chránených záujmov.

32.4 Podľa názoru žalobcu žalovaní neprípustne prenášajú dôkazné bremeno na neho. Teda ak žalobcovia tvrdia, že nie je aktívne vecne legitimovaný, sú povinní k tomu predložiť dôkazy. Účtovnú závierku požadovanú žalovanými označil len za číselný údaj bez akejkoľvek výpovednej hodnoty vo vzťahu k otázke, či účtovná jednotka účtuje vo svojom účtovníctve o určitej konkrétnej pohľadávke. Podľa jeho tvrdenia je odpísanie pohľadávky jeden zo spôsobov vyradenia z obchodného majetku, ale ako veriteľovi mu nebráni nič vymáhať pohľadávku voči dlžníkovi aj po jej internom účtovnom odpísaní.

32.5 Žalobca je presvedčený, že riadne preukázal existenciu uplatneného peňažného nároku 956.720,36 eur, ktorý zodpovedá neuhradeným faktúram za dodaný oceľový materiál, keďže doložil ako listinné dôkazy: 1) faktúry s potvrdením audítora o ich evidencii v účtovníctve spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A.; 2) potvrdenie správcu úpadcu CBN-SOBRANA, s.r.o. (právny nástupca METALCO GROUP s.r.o.; pôvodne METALCO HOLÍČ, s.r.o.) v konkurze na OS Bratislava I pod sp. zn. 3K/73/2012 o zistení pohľadávok v celom rozsahu; 3) výpis žalobcu talianskeho obchodného registra; 4) úradný preklad článku 2504 BIS talianskeho Občianskeho zákonníka.

32.6 K aplikácii „správneho“ právneho poriadku v súvislosti s poistením odkázal na čl. 13 osobitných poistných podmienok poistnej zmluvy č. WP-233.00001, podľa ktorých je rozhodným (použiteľným) právom talianske právo. V tejto súvislosti sa odvolal na vyhlásenie poisťovateľa, ktorý potvrdil povinnosť žalobcu ďalej vymáhať vzniknutú pohľadávku a v prípade úspechu vrátiť sumu zodpovedajúcu poskytnutému poistnému plneniu.

32.7 Osobitne sa vyjadril k tvrdeniu žalovaného v 1. rade, že spoluzavinil škodu. Poukázal na fakt, že medzi ním a spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. bol dlhodobý fungujúci štandardný obchodný vzťah, dochádzalo k dodávkam v rozsahu niekoľko tisíc ton ocele ročne. Išlo o spoľahlivého obchodného partnera, ktorý peňažné záväzky uhrádzal riadne a včas. Preto sa spoliehal na dlhoročné pozitívne skúsenosti, dodal spoločnosti METALCO HOLÍČ, s.r.o. postupne väčšie množstvo tovaru, ktorého cena napokon nebola uhradená. V čase dodávania tovaru bola spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. na trhu vyše 11 rokov a jej tržby predaja tovaru dosiahli v roku 2011 sumu 16 miliónov eur. Taktiež pri dodávaní tovaru platila výhrada vlastníctva k tovaru do uhradenia faktúry. Podporne odkázal pri týchto argumentoch aj na rozhodnutie NS ČSR zo dňa 5.7.1944, sp. zn. Rv II538/43, Rozhodnutie NS ČSR zo dňa 22.4.1925, sp. zn. Rv 1434/25; R 2/1956. Aj vzhľadom na § 441 OZ tvrdí, že ak poškodený spoluzavinil škodu z nedbanlivosti, bude nedbanlivosť poškodeného v pomere k úmyselnému zavineniu škodcu nepatrná (R III/1967, R 27/1977).

32.8 Žalobca ďalej uviedol, že podal osobitnú žalobu o zaplatenie 956.720,36 eur aj voči K.. R. Y., na OS Skalica je konanie vedené pod sp. zn. 3C/19/2017, avšak K.. Y. ako žalovaný vzniesol námietku miestnej príslušnosti pre jeho trvalý pobyt má v Košiciach. Pre prípad, že by súd neprihliadal na námietku K.. Y. žiadal spojiť konania vedené na OS Skalica sp. zn.: 7C/8/2017 a 3C/19/2017. Predložil súdu kópiu jeho žaloby proti K.. Y., z ktorej obsahu vyplýva postavenie žaloby na tom istom skutkovom základe ako je žaloba v tomto konaní. Žalobca v petite žiadal uložiť žalovanému K.. Y. zaplatiť 956.720,36 eur príslušenstvom.

33. Z obsahu článku 2504 BIS (účinky fúzie) Občianskeho zákonníka Talianskej republiky (v zbierke listín Talianskej republiky č. 79 z 4.4.1942), preložený do slovenského jazyka tlmočníkom mal súd preukázané, že „Spoločnosť, vzniklá fúzií, alebo nástupnícka spoločnosť preberá práva a povinnosti spoločností, účastníčich se fúze, a pokračuje ve všech jejich vztazích, včetně procesních, existujících před fúzí. V první účetní závěrce následující po fúzi jsou aktiva a pasiva zapisovaná v hodnotách, vyplývajících z účetních knih k datu účinnosti fúze; jestliže z fúze vyplýva ztráta, musí být přičlenená; je-

li to možné, k položkám aktív a pasív spoločností, účastníčích se fúze.“ Ďalej je tu uvedené, že: „Fúze, provedená založením nové kapitálové společnosti nebo součením s kapitálovou společností nezprošťuje společníky s neomezenou odpovědností za závazky společností, účastníčích se fúze, které existovaly před posledním zápíšem, stanoveným v par. 2504, není-li jisté, že věřitelé vyslovili svůj souhlas.“

34. Z obsahu notárskej zápisnice vo forme zápisu z mimoriadneho valného zhromaždenia z 30.10.2015 (oficiálne preložená z taliančiny do češtiny tlmočníkom) súd zistil, že došlo k zmene právnej formy spoločnosti z -MARCEGAGLIA - S.P.A na -MARCEGAGLIA S.R.L.

35. Z obsahu výpisu z Obchodného vestníka súd zistil, že do konkurzu úpadcu CBN-SOBRANA, s.r.o. si uplatnili pohľadávky dlžníci: a) FEX kovovýroba, Y.. „v konkurze“ v sume 39.527,55 eur, b) HKSForge, s.r.o. v sume 610,08 eur, c) Okresný súd Bratislava I v sume 244,06 eur.

36. V rámci pojednávani žalobca i žalovaní zotrvali na svojich vyjadreniach.

36.1 Žalobca v súvislosti s čiastočným poistným plnením poukázal na to, že pri plnení išlo o talianske obchodné spoločnosti a poistné plnenie mu bolo vyplatené z titulu poistených pohľadávok, ale nie z dôvodu škody spôsobenú trestným činom. Opakovane zdôraznil, že práve bez konania žalovaných by mu škoda ani nevznikla. V súvislosti s tým, koho v konaní žaluje odkázal na uznesenie NS SR z 12.9.2011, sp. zn. 5Cdo/110/2011(podľa ktorého pri uplatnení náhrady škody spôsobenej viacerými škodcami záleží na poškodenom či bude požadovať náhradu na jednom , na niektorých alebo na všetkých škodcoch).

36.2 Podľa názoru žalobcu argumentácia žalovaného v 1. rade smeruje k scestnému záveru, že pokiaľ spoločnosť MACREGAGLIA S.p.A. alebo on ako žalobca získali v dôsledku odpisu pohľadávok nejakú daňovú úľavu, tak by to malo ponížiť škodu preukázateľne spôsobenú žalovanými. Účtovanie pohľadávok spol. MACREGAGLIA S.p.A. a žalobcom nemá relevanciu pre toto konanie. V zmysle predloženého metodického pokynu finančného riaditeľstva SR z 4/2014 odpis pohľadávky v účtovníctve predstavuje vyjadrenie pohľadávky z obchodného majetku z iného dôvodu než je jej úhrada alebo postúpenie, ale neznamená zánik pohľadávky. Pokiaľ mali žalovaní pochybnosť o tom, ako spoločnosť MACREGAGLIA S.p.A. a on účtujú pohľadávky vo svojom účtovníctve, tak to mali namietať už vo vyjadrení k žalobe. Z tohto dôvodu by súd nemal prihliadať na procesnú obranu žalovaného v 1. rade z jeho posledného vyjadrenia (uvedené v ods. 31., 31.1 ,31.2 odôvodnenia tohto rozsudku) a ani na návrh na doplnenie dokazovania, taktiež na posledné vyjadrenia ostatných žalovaných. Obrana žalovaných je podľa žalobcu absurdná , lebo sa v trestnom konaní priznali k spáchaniu skutku za ktorý boli trestne stíhaní , priznali svoju vinu a boli právoplatne uznaní vinnými zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva. V závere doložil, že je otázne k čomu sa vlastne žalovaní priznali a za čo boli uznaní vinnými, keď podľa ich vyjadrení poškodenej spoločnosti žiadna škoda nevznikla.

36.3 Žalovaný v 1. rade k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie doplnil, že mohlo prísť k odpísaniu predmetných pohľadávok, poníženie daňového základu žalobcu, alebo k postúpeniu na inkasnú spoločnosť či tretí subjekt. Pri predaji tovaru dochádza k jeho transformácii na inú majetkovú hodnotu v podobe pohľadávky, teda nie jej možné žiadať úhradu škody za tovar a jednak za neuhradenú pohľadávku. Je presvedčený, že dôvodom nedoloženia účtovnej závierky žalobcom je to, že pohľadávka je už odpísaná. Z vyšetrovacieho spisu mu vyplýva, že osoby sa mali rôznym spôsobom podieľať na protiprávnej činnosti a získavať rôzny majetkový prospech . Dal súdu do pozornosti, že bol 5 mesiacov vo výkone väzby, preto sa nemohol podieľať na spôsobovaní škody žalobcovi a preto treba pri ňom aplikovať ustanovenie ohľadom delenej zodpovednosti.

36.4 Žalovaný v 3. rade v spojení s namietaným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácia žalobcu uviedol, že v momente zmluvy o zlúčení je mimoriadna účtovná závierka, z ktorej je zrejmé, že prešla pohľadávka. Žalovaný v 1. rade žiadal od žalobcu doložiť účtovnú závierku potvrdenú aj daňovým úradom.

36.5 Žalovaní v 2., 3. rade a v 4. rade žiadali prerušiť toto konanie do skončenia konania vedeného na OS Skalica pod sp. zn. 7C/147/2016 a konania vo veci žalobcu T. K.. Y.; do právoplatného skončenia konkurzného konania. Žalovaný v 4. rade zdôraznil, že škodou je to, o čo sa zmenšil majetok žalobcu pričom pri vyplatení m sumy 351.000 eur sa v tejto výške jeho majetok nezmenšil.

37. Z obsahu manažmentu tunajšieho súdu mal súd objektívne preukázané, že v právnej veci (sp. zn. 7C/147/2016) žalobcu voči Slovenskej republike, Ministerstvo vnútra SR o zaplatenie 956.720,36 eur z titulu nesprávneho úradného postupu súd žalobu zamietol rozsudkom č.k. 7C/147/2016 - 302 (omylom v elektronickom spise uvádzané číslo 3020) zo dňa 12.9.2017 a Krajský súd v Trnave predmetný rozsudok potvrdil rozsudkom č.k. 24Co/6/2018 - 379 zo dňa 30.7.2018. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.8.2018. Žalobca v rámci tohto konania súdu potvrdil, že vo veci bolo podané dovolanie.

38. Z manažmentu tunajšieho súdu súd zistil, že vo veci žaloby žalobcu voči K.. Y.I. (sp. zn. 3C/19/2017) bolo vyhovené námietke žalovaného o nedostatku miestnej príslušnosti a vec bola postúpená v zmysle § 43 ods. 1 CSP na OS Košice II. na základe úpravy zákonnej sudkyne z 20.9.2018.

39. V záverečnom vyjadrení žalobca zhrnul, že súd schválil a potvrdil dohodu o vine a treste, v zmysle ktorej sú žalovaní vinní zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva. V trestnom rozsudku sa deklaruje nie len zavinené protiprávne konanie žalovaných ale aj vznik škody v konkrétnej výške a existencia príčinnej súvislosti medzi nimi. Súd je v zmysle § 193 CSP viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto ho spáchal. Pokiaľ bolo v trestnom konaní judikované tak ako v prejednávanej veci, že žalovaní spôsobili žalobcovi škodu, súd je týmto viazaný. On sa považuje za aktívne vecne legitimovaného v konaní aktívne vecne legitimovaný, nárok na náhradu škody má za preukázaný čo do dôvodu a výšky, nie je premlčaný a žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu spoločne a nerozdielne. Žiadal vyhovieť žalobe v celom rozsahu, priznať mu nárok na náhradu trov konania.

40. Žalovaní zhodne uviedli, že nemajú za preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ani ustálenú výšku skutočnej škody, lebo doposiaľ prebieha konkurzné konanie voči úpadcovi CBN -SOBRANA s.r.o. a faktúry nedokladujú výšku samotnej škody. Poukázali na to, že poisťovňa uhradila žalobcovi sumu 351.000 eur z titulu poistného plnenia. Vo vzťahu k delenej zodpovednosti nie je možné aplikovať nález ústavného súdu I.US 269/2011 bezvýnimčne, lebo z odôvodnenia trestného rozsudku vyplýva, že na vzniku škody sa určitou mierou zavinenia podieľali viaceré osoby. Žiadali žalobu zamietnuť, priznať im náhradu trov v rozsahu 100 %. Žalovaní zotrvali aj na námietke premlčania. Podľa žalovaného v 4. rade si žalobca nesprávne stotožňuje obchodno-právny nárok na zaplatenie vystavených faktúr s nárokom na náhradu skutočne vzniknutej škody.

41. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

42. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

43. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

44. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

44.1 Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmov, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody; inak povedané v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať. Ušlý zisk možno nahradiť len peňažným plnením. Naturálna reštitúcia tu neprichádza do úvahy.

45. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

46. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

47. Podľa § 438 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

48. Podľa § 439 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

49. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

50. Podľa § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

51. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

52. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Predmetom konania je zaplatenie spoločne a nerozdielne zo strany žalovaných sumy 956.720,36 eur s príslušenstvom žalobcovi titulom škody spôsobenej trestným činom žalovaných, zločinom poškodzovania veriteľa spáchaného formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 k § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

55. Žalovaní v rámci konania podali návrhy na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia iných konaní, návrh spojiť toto konanie s konaním vo veci žaloby žalobcu voči K. Y. (návrhy sú presne špecifikované nižšie v ods. 54.5 až 54.7 odôvodnenia tohto rozsudku). Žalobca nesúhlasil s návrhmi na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia iných konaní (sp.zn.:7C/147/2016, 3K/73/2012, 3C/19/2017). Žalobca navrhol spojiť toto konanie s konaním vo veci 3C/19/2017 (žalobca vers. K. Y.) len za podmienky, že tunajší súd nevyhovie v konaní sp. zn. 3C/19/2017 námietke K. Y. o miestnej nepríslušnosti.

54.1 Nakoľko súd nemienil týmto návrhom vyhovieť, zamietol ich pri rozhodovaní v merite veci v zmysle § 162 ods. 3 CSP.

54.2 Podľa 162 ods. 1 písm. a) C.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

54.3 Podľa § 162 ods. 3 CSP O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

54.4 Súd vychádzal z premisy, že konanie preruší, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. K dôvodu na prerušenie konania súd uvádza, že

inštitút prerušenia konania nemôže slúžiť žalovaným na oddialenie rozhodnutia v merite veci, pritom súd vychádzal podporne zo všetkých skutkových okolností zistených v rámci dokazovania a ustálil si, že toto rozhodnutie nezávisí od otázky, s ktorou by sa nevedel vypoariadať aj v rámci tohto konania.

54.5 Žalovaní v 2. až 4. rade v rámci tohto konania (na čl. 555 spisu žalovaný v 4. rade a žalovaní v 2. a 3. rade sa k nemu pridali) žiadali prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Skalica pod sp. z. 7C/147/2016, v ktorom sa žalobca MARFIN S.R.L. (totožný ako v tomto konaní) domáha voči žalovanému Slovenskej republike konajúcej prostredníctvom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (MV SR) zaplatať tej istej sumy ako v tomto konaní (956 720,36 eur s prísl.) titulom náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom vychádzajúc z tých istých faktúr za dodaný a nezaplatený tovar ako tu. Súd mal z obsahu manažmentu preukázané, že v skutočnosti bolo na tunajšom súde vedené konania vo veci žalobcu proti žalovanému Slovenská republika konajúca prostredníctvom MV SR pod sp. zn. 7C/147/2016. Predmetom žaloby bolo domoženie sa zaplatať 956 720,36 eur s prísl. z titulu náhrady škody vychádzajúc z tých istých faktúr na dodaný a nezaplatený tovar ako tu. Dôvodom žaloby bol nesprávny úradný postup. Predmetnú žalobu tunajší súd zamietol rozsudkom č.k. 7C/147/2016 - 302 (omylom v elektronickom spise uvádzané číslo 3020) zo dňa 12.9.2017 a Krajský súd v Trnave rozsudok potvrdil rozsudkom č.k. 24Co/6/2018 - 379 zo dňa 30.7.2018. Nakoľko predmetný rozsudok už nadobudol právoplatnosť dňa 20.8.2018, súd tento návrh aj zamietol (výrok I tohto rozsudku).

54.6 Žalovaný v 3. rade doručil v svojom písomnom vyjadrení z 1.3.2018 okrem iného návrh (čl. 467 spisu) o prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konkurzného konania vedeného na OS Bratislava I. pod sp. zn. 3K/73/2012 na majetok úpadcu CBN - SOBRANA, s.r.o. v zmysle § 164 CSP. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (MARCEGAGLIA S.p.A.) si uplatnil pohľadávku 956.720,36 eur v konkurze na majetok úpadcu CBN - SOBRANA, s.r.o., IČO: 36 714 305. Až na základe splnenia konečného rozvrhu výťažku v tomto konkurznom konaní a teda uspokojení žalobcu (hoc aj čiastočným) bude možné ustáliť sumu, o ktorú sa majetok žalobcu zmenšil, keď nedošlo zo strany formy METALCO HOLÍČ, s.r.o. k úhrade faktúr vo výške zodpovedajúcej uplatnenej škode. Preto ani nepovažuje za rozhodujúce tvrdenie žalobcu, že je vylúčené uspokojenie jeho peňažného nároku v konkurznom konaní. Nepoprel tvrdenie žalobcu, že súpisná hodnota majetku podliehajúceho konkurzu predstavuje 60.616,37 eur a konkurzní veritelia si uplatnili pohľadávky v celkovej výške 2.162.919,90 eur. Teda v prípade ak bude časť pohľadávky žalobcu v konkurznom konaní uspokojená, o túto sumu je skutočná škoda žalobcu nižšia. Preto má za to, že až do skončenia konkurzného konania nie je možné vyčíslieť skutočnú škodu. Rovnako žalovaní v 4. a 2. rade žiadali prerušiť toto konanie do skončenia konkurzného konania sp. zn. 3K/73/2012.

Súd zamietol aj tento návrh na prerušenie konania (výrok II tohto rozsudku) z dôvodu, že žalovaní ako fyzické osoby boli uznaní vinní z zločinu poškodzovania veriteľa spáchaného formou spolupáchateľstva rozsudkom OS Skalica č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016). V právnej vete tohto rozsudku je presne špecifikované ich protiprávne konanie (súd odkazuje na ods. 15.1-15.3 odôvodnenia rozsudku), z obsahu spisu sp. zn. 4T/156/2015 jasne vyplýva, že pri dohode o vine a treste sami vinu uznali. Súd je toho názoru, že žalobca sa primárne správne domáha plnenia od žalovaných titulom škody spôsobenej ich protiprávnym konaním. Čiže aj keď si žalobca uplatnil pohľadávku v konkurznom konaní na úpadcu, ktorý je právnym nástupcom spoločnosti ktorej tovar dodávali, súd je toho názoru že práve tým svojim protiprávnym konaním (a vinu uznali) žalovaní dali príčinu aby žalobca žaloval priamo ich.

54.7 Žalovaný v 4. rade žiadal (čl. 555 spisu) prerušiť toto konanie do skončenia konania začatého na OS Skalica vo veci žalobcu proti K.. R. Y. (sp. zn. 3C/19/2017) o zaplatať tej istej sumy a z toho istého titulu ako v tomto konaní. Návrh odôvodnil tým, že podľa trestného spisu R. K.. Y. hlavným vinníkom, hlavnou zodpovednou osobou za vzniknutú škodu. Žalovaný v 3. rade žiadal (čl. 554 spisu), aby súd spojil toto konanie s konaním vo veci žalobcu proti K.. R. Y., o zaplatať tej istej sumy a z toho istého titulu ako to žiada žalobca v tomto konaní. K.. Y. bol v rámci trestného konania spolu s nimi obžalovaný. Návrh na spojenie odôvodnil tým, že obe konania spolu skutkovo a právne súvisia ide o hospodárnosť súdneho konania.

Z obsahu manažmentu tunajšieho súdu v spise sp. zn. 3C/19/2017 ako aj kópie žaloby žalobcu voči K.. Y. súd zistil, že žaloba voči K.. Y. bola podaná neskôr než žaloba v tomto konaní sp. zn. 7C/8/2017. V rámci tohto konania sp. zn. 7C/8/2017 bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a súd je toho názoru, že by bolo nevhodné toto konanie prerušovať do právoplatného skončenia konania, v ktorom žalovaný

K.. Y. podal námietku miestne nepríslušnosti vzhľadom na jeho trvalý pobyt v Košiciach. Súd podporne vychádzal z právoplatného trestného rozsudku (č.k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016), v ktorom je konštatované protiprávne konanie spolupáchateľstvom (okrem iného žalovaných v 1. až 4. rade, aj K.. Y.), ale nie že by bol K.. Y. hlavným vinníkom. Skôr by bolo na mieste rozhodnúť o spojení oboch konaní, avšak súd mal preukázané, že sudca tunajšieho súdu v senáte 3 C vyhovel námietke K.. Y. a vec postúpil na OS Košice II. Z týchto dôvodov súd zamietol návrh na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Skalica pod sp. zn. 3C/19/2017 ako aj návrh na spojenie týchto konaní (výroky III., IV tohto rozsudku). Súd len podporne dodáva, že žalovaným v 1. až 4. rade nič nebráni vstúpiť do konania vo veci žalobcu proti K.. Y. ako intervenient a uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

56. Z vykonaného dokazovania a listinných dôkazov si súd ustálil tento skutkový stav: Súd mal v konaní objektívne preukázané, že talianska spoločnosť MARCEGAGLIA S.p.A. dodávala niekoľko rokov oceľový materiál spoločnosti METALCO HOLÍČ, s.r.o. , ktorá riadne platila za tovar . Od januára 2012 do apríla 2012 objednal METALCO HOLÍČ, s.r.o. u MARCEGAGLIA S.p.A. dodanie materiálu v rozsahu niekoľkonásobne prevyšujúcom dovtedy realizované objednávky. Žalobca tovar dodal s výhradou vlastníctva do zaplatenie kúpnej ceny za tovar, vystavil k tovaru faktúry aj dodacie listy, ale objednávateľ faktúry doposiaľ neuhradil. Presný zoznam faktúr je uvedený v ods. 22 odôvodnenia tohto rozsudku. Bolo začaté trestné stíhanie pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe opísanom v ods. 3.2 odôvodnenia toto rozsudku. Boli vznesené obvinenia aj proti žalovaným v 1. až 4. rade za zločin poškodzovania veriteľa formou spolupáchateľstva.

57. METALCO GROUP s.r.o. (pôvodné obchodné meno spoločnosti: METALCO HOLÍČ, s.r.o.) bola dňa 21.6.2012 vymazaná z obchodného registra bez likvidácie zlúčením s spoločnosťou CBN-SOBRANA, s.r.o., ktorá prebrala k 22.6.2012 všetky jej práva a záväzky; následne bol na majetok spol. CBN-SOBRANA, s.r.o. vyhlásený konkurz (rozhodnutie zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 13.5.2013), žalobca si pohľadávky riadne a včas prihlásil do konkurzného konania.

58. Pôvodná spoločnosť MARCEGAGLIA S.p.A. (akciová spoločnosť) najprv zmenila dňa 30.10.2015 (špecifikovaná v ods. 34) svoju právnu formu na S.R.L. (spoločnosť s ručením obmedzeným), následne došlo rozhodnutím z 20.11.2015 k fúzii zlúčením na MARFIN S.R.L. Imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na existujúcu spoločnosť, t.j. žalobcu ako právneho nástupcu, prebral všetky jej záväzky a práva. Táto zmena bola v registri zapísaná 29.12.2015. (Súd odkazuje na ods. 17 odôvodnenia tohto rozsudku.)

59. Uznesením č. k. ČVS: ORP-96/OEK-SI-2012 zo dňa 26.4.2012 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe opísanom v ods. 3.2 odôvodnenia tohto rozsudku, pričom v uznesení sa uvádza: „doposiaľ presne neustálený páchatel“ a výška škody veľkého rozsahu spôsobenej spoločnosti MARCEGAGLIA S.p.A. (najmenej) vo výške 629.818,50 eur. Uznesením Prezídia Policajného zboru, NKA, národná jednotka finančnej polície, expositúra Západ ČVS: PPZ-99/NKA-FP-ZA2013 (ďalej len „Prezídia“) zo dňa 3.10.2014 bolo v súlade s § 206 ods. 1 TP vznesené obvinenia proti žalovaným v 1. a 2. rade za zločin poškodzovania veriteľa. Predmetné uznesenia boli poškodenému MARCEGAGLIA S.p.A. doručené 06.11.2014. Uzneseniami Prezídia zo dňa 12.2.2015 a 10.3.2015 boli v súlade s § 206 ods. 1 TP vznesené obvinenia proti žalovaným v 3. (12.2.2015) a 4. rade (10.3.2015) a PhDr. Petra Veselého, PhD. za zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 5 písm. a) TZ spáchaný formou spolupáchateľstva, ktoré však poškodenému doručené neboli.

60. Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 schválil dohodu o vine a treste so žalovanými v 1. až 4. rade v zmysle § 334 ods. 4 TP . Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2016 u odsúdených v 1. až 4. rade. Pri vyhlásení rozsudku bol prítomný právny zástupca poškodenej spol. MARCEGAGLIA S.p.A. Z právnej vety rozsudku (v ods. 15.1 až 15.3 odôvodnenia rozsudku) vyplýva súc v nej konštatované, Ž. R. K. (žalovaný v 3. rade) po dohode s obvineným Y. oslovil v máji 2011 obvineného Y. V. (žalovaný v 1. rade) vstúpiť do METALCO, s.r.o. a tento zrealizoval s finančnou pomocou žalovaného v 3. rade. V METALCO, s.r.o. ostal pracovať ako riaditeľ obvinený R. Y. na základe požiadavky žalovaného v 3. rade. a naďalej objednával dodávky tovarov s vedomím, že ich dodávateľom nezaplatí. Žalovaný v 3. rade kontroloval chod v spoločnosti cez R. Y. a v mesiaci apríl 2012 požiadaval obvineného Y. V. (žalovaný v 1. rade) o prevod tovarových zásob z METALCO, s.r.o. na ďalšie spoločnosti. Žalovaný v 1. rade podpísal zmluvu o predaji časti

podniku dňa 12.4.2012, ktorou previedol zásoby z METALCO HOLÍČ s.r.o. v hodnote 2.850.000 eur bez zaplataenia kúpnej ceny na iné spoločnosti. Okrem iných aj žalovaní v 1. a 4. rade zmenšili majetok spol. METALCO, s.r.o., zmarili uspokojenie jej veriteľov, spôsobili im škodu vo výške neuhradených záväzkov, pri veriteľovi MARCEGAGLIA S.p.A. v sume 956.720,36 eur. V zmysle § 288 ods. 1 TP boli poškodení odkázaní na náhradu škody na občianske súdne konanie.

61. Vzhľadom na množstvo námietok žalovaných sa súd primárne vyporiadal s predbežnými otázkami: 1) či je žalobca aktívne vecne legitimovaný, 2) či sú žalovaní pasívne vecne legitimovaní, 3) či je alebo nie je nárok premlčaný vo vzťahu k žalovaným, 4) či si poškodený uplatnil škodu v trestnom konaní riadne a včas, 5) či sú splnené hmotnoprávne podmienky vzniku zodpovednosti za škodu. Súd sa podrobne pritom zaoberal vyjadreniami strán sporu, porovnával ich tvrdenia a vyjadrenia uvádzané v trestnom konaní sp. zn. 4T/156/2015 a aj v tomto konaní, posudzoval ich tvrdenia vzhľadom na obsah právoplatného rozsudku OS Skalica č.k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016) a obsah ostatných listín dokladaných do konania.

62. Najprv sa súd vyporiadal s tým, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný v konaní:

62.1 Primárne súd vychádzal z výpisu z registra „Komory pro obchod, prumysl, řemesla a zemědělství MANTOVA“ zo dňa 27.1.2016, ktorým mal preukázanú existenciu a právnu subjektivitu žalobcu. Súd sa vyporiadal s námietkou žalovaných, že výpis na žalobcu z príslušného registra je starší viac ako tri mesiace použijúc obsah spisu sp. zn. 7C/147/2016 a zistil, že predmetný výpis z príslušného registra zo dňa 27.1.2016 bol použitý ako príloha aj k žalobe práve v konaní žalobcu sp. zn. 7C/147/2016. Z obsahu spisu sp. zn. 7C/147/2016 v manažmente súd zistil, že žalobca je doposiaľ v konaní aktívny (pod tým istým obchodným menom aj číslom: MN-161438), keďže podal dovolanie proti právoplatnému rozsudku. Na základe neho sa potom v konaní konalo so žalobcom ako s aktívne vecne legitimovaným. Vzhľadom na túto skutočnosť si súd vyhodnotil v tomto konkrétnom prípade za akceptovateľný predmetný výpis zo dňa 27.1.2016 aj preto konanie sp. zn. 7C/8/2017.

62.2 Ako ďalší dôvod nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalovaní uviedli, že žalobca nedoložil zmluvu o zlúčení a ročnú účtovnú závierku za rok 2017, z ktorej by bolo zrejmé, že ku dňu fúzie existovala pohľadávka vo výške sumy žalovanej v tomto konaní, t.j. že pohľadávka nebola daňovo odpísaná v sume 956.720,36 eur pred realizáciou fúzie (ods. 31 ; 31.1 -31.2. odôvodnenia tohto rozsudku). Súd je toho názoru, že aj keby (hypoteticky) bola pohľadávka odpísaná pred samotnou fúziou, tak samotná pohľadávka žalobcu voči škodcom nezanikla, existuje doposiaľ. Súd stavia na tom, že odpísanie pohľadávky nie je spôsob zaniknutia pohľadávky. Z toho dôvodu aj súd zamietol návrh žalovaného v 1. rade na vyžiadanie dokumentov cez súd prostredníctvom cezhraničnej justičnej spolupráce (ods. 31 odôvodnenia rozsudku) a vykonanie znaleckého dokazovania.

62.3 Medzi stranami nebolo popreté, že spoločnosť EULER HERMES Europe SA zlikvidovala poisťnú udalosť č. CE/2012/05549 vo veci METALCO GROUP s.r.o. (pôvodné obchodné meno: METALCO HOLÍČ, s.r.o.) kvitanciami celkovo v sume 351.000 eur, t.j. zaplatila žalobcovi z titulu poisťnej udalosti (opísané v ods. 15.1-15.3 odôvodnenia rozsudku) sumu 351.000 eur. Nakoľko spornosť bola v tom, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný aj v časti žaloby o zaplataenie tejto sumy 351.000 eur s odkazom na § 813 Občianskeho zákonníka Slovenskej republiky, súd sa obligatórne s touto námietkou vyporiadal. Žalobca v konaní tvrdil, že mal v Taliansku uzatvorenú poisťnú zmluvu č. WP-233.00001 a odvolávajú sa na čl. 13 osobitných poisťných podmienok predmetnej poisťnej zmluvy tvrdil, že je na mieste aplikovať talianske právo. Žalovaní sa odvolávali na §813 OZ platného v Slovenskej republiky, preto súd tento ich obranný argument vyhodnotil ako popieranie použitia talianskeho práva. V rámci konania žalobca súdu nedoložil poisťnú zmluvu č. WP-233.00001 ani osobitné poisťné podmienky (síce v argumentácii tvrdil opak, pritom samotní žalovaní ju žiadali predložiť), preto súd nemal možnosť oboznámiť sa s jej obsahom a teda aj si overiť pravdivosť tvrdenia žalobcu o dohodnutom rozhodnom práve Talianskej republiky. Tu súd podporne uvádza, že žalobcom doložené vyhlásenie jeho poisťovateľa (o povinnosti vymáhať vzniknutú pohľadávku a pri úspechu vrátiť poskytnuté poisťné plnenie) nie je objektívnym akceptovateľným dôkazom o zákonnej povinnosti vymáhať za poisťovateľa sumu 351.000 eur. Vychádzajúc z týchto skutočností a myšlienkového pochodu, že ak žalobca nepreukázal ním tvrdené platne dohodnuté rozhodné právo konkrétneho štátu, pritom k škode došlo na území SR a v SR sa aj na súde domáha náhrady škody, súd aplikoval ustanovenie § 813,814 Občianskeho zákonníka SR. Keďže žalovanému preukázateľne poisťiteľ uhradil z titulu poisťnej udalosti sumu 351.000 eur (za nezaplataenie

faktúr spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o.), súd držiak sa ustanovenia § 813 ods. 1 OZ má za to, že právo poisteného žalobcu na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza na poisťiteľa práve vo výške poskytnutého plnenia 351.000 eur. Následne z toho súdu vyšiel záver, že v časti uplatneného nároku 351.000 eur vskutku nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný. Z tohto dôvodu súd v tejto časti žalobu aj zamietol (výrok VI. tohto rozsudku) a v ostatnej zvyšnej žalovanej sume 605.720,36 eur si zadefinoval žalobcu ako aktívne vecne legitimovaného v konaní.

63. Ďalej sa súd vyporiadal s námietkami žalovaných, že nie sú pasívne vecne legitimovaní v tomto konaní. Súd vychádzal z všeobecnej zákonnej úpravy, že je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ich spáchal. Z právoplatného rozsudku OS Skalica č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016) jasne vyplýva, že bol spáchaný zločin poškodzovania veriteľa spáchaného formou spolupáchateľstva a že ho spáchali žalovaní v 1. až 4. rade. Ide o rozhodnutie, ktoré stoja mimo rámca úvahy súdu. Rozsudok je výsledkom schválenej dohody o vine a treste, pričom každý zo žalovaných uznal svoju vinu v celom rozsahu. V rámci svojej obrany žalovaní tvrdia, že v trestnej veci sú nevinní, avšak súd si dáva otázku k čomu a prečo sa žalovaní priznali k skutkom kladeným im za vinu. Čiže z týchto skutočností si súd ustálil, že všetci štyria žalovaní sú pasívne vecne legitimovaní v konaní. Podporne súd odkazuje na nález ÚS SR sp. zn. I ÚS 269/2011 z 23.11.2011, uznesenie NS SR sp. zn. 10 Obdo/41/2011 z 17.5.2012.

64. Súd reaguje aj na námietku žalovaných, že žalobca spolu s nimi nežaluje E. K.. Y. (súd odkazuje na vyššie uvádzané vyjadrenia žalovaných). Treba si uvedomiť, že žaloba podlieha dispozičnej zásade žalobcu a „žalobca ako pán sporu“ si určuje sám, koho a v akom rozsahu žaluje. Záleží len na poškodenom žalobcovi pri uplatnení náhrady škody spôsobenej viacerými škodcami, či bude požadovať náhradu na jednom, na niektorých alebo na všetkých škodcoch (uznesenie NS SR z 12.9.2011, sp. zn. 5Cdo/110/2011). Pokiaľ žalobca nejakú osobu nežaluje, je to jeho rozhodnutie, ktoré súd musí v konaní rešpektovať. Avšak súd mal v konaní preukázané, že žalobca osobitne žaluje K.. Y. v samostatnom konaní a tunajší súd postúpil žalobu voči K.. Y. na OS Košice vyhoviec námietke miestnej nepríslušnosti. Súd si neodpustí ešte dodať, že poškodený môže požadovať náhradu škody od ktoréhokolvek škodcu, ktorý sa nemôže brániť tým, aby poškodený požadoval náhradu aj od ostatných škodcov (uznesenie NS SR SR zo dňa 12.9.2011 sp. zn. 5 Cdo 110/2011).

65. Ďalším hmotnoprávnym inštitútom, s ktorým sa súd obligatórne vyporiadal na námietku žalovaných je, či je alebo nie je nárok premlčaný vo vzťahu k žalovaným.

65.1 Pri práve na náhradu škody platí kombinovaná premlčacia doba a to dvojročná subjektívna a desaťročná objektívna pri škode spôsobenej úmyselne. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby platí zásada, že lehota so subjektívne stanoveným začiatkom nemôže skončiť neskôr ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že k škodovej udalosti došlo najskôr dňa 24.4.2012, kedy bolo na polícii spísané do zápisnice trestné oznámenie K.. V., ktorý sa predstavil ako obchodný zástupca firmy dovážajúcej tovar do METALCO HOLÍČ, s.r.o., pričom sa neplatia faktúry od januára 2012. Súd nezačal počítať začiatok škodovej udalosti od dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2632010505 zo dňa 16.02.2012 (prvej z faktúr uvedených v ods. 22 odôvodnenia rozsudku) z dôvodu, že samo o sebe nezaplatenie faktúry nemožno kvalifikovať ako škodu. Až následnými ďalšími neplateniami faktúr v súvislosti s preukázaným konaním žalovaných v trestnom konaní bolo možné nahliadať na skutkové okolnosti ako na škodovú udalosť. Preto si súd aj ustálil, že v deň trestného oznámenia zo strany K.. V. sa objektívne mohlo uzavrieť, že k škodovej udalosti došlo. Z toho súd uzavrel, že dňa 24.4.2012 začala plynúť 10-ročná objektívna doba. Začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na vedomosť poškodeného o škode a kto za škodu zodpovedá. Premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený žalobca skutočne dozvedel o škode, t.j. kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy určitého druhu, ktorý možno natoľko objektívne vyčíslil v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súd a kto za škodu zodpovedá (R 38/1975). Súd vychádzal z toho, že poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a jeho zodpovednosti (za rozsah (výšku) , lebo v zmysle § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré jej umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (rozsudok NS ČR sp.

zn. 25 Cdo 721/2005 zo dňa 29.11.2006, , rozsudok NS SR sp. z n. 1 Cdo 82/2009 zo dňa 28.5.2010-vedený pod R 16/2014).

65.2 Pri zisťovaní , kedy sa žalobca dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá súd vychádzal z obsahu pripojeného trestného spisu OS Skalica sp. zn. 4T/156/2015, konkrétne z záznamu (čl. 2203 trestného spisu), že právny zástupca žalobcu ako poškodeného nahliadal do spisu dňa 20.8.2015. Súd je toho názoru, že k tomuto dátumu sa žalobca mohol prvý krát dozvedieť , kto za škodu zodpovedá. Súd k tomuto záveru dospel z dôvodu, že v tomto období boli v spise už zaznamenané zápisnice z vyjadrení žalovaných (hlavne zápisnica z 3.10.2014 a 25.2.2015 ohľadom žalovaného v 1. rade, zápisnice z 3.10.2014 a 25.2.2015 žalovaného v 2. rade, zápisnice z 12.6.2015 ohľadom žalovaného v 3. rade, zápisnice z z 10.3.2015 a 29.4.2015 ohľadom Ing. Y., zápisnice z 10.3.2015 ohľadom žalovaného v 4. rade), opísaný skutkový stav a poškodený si mohol urobiť už „dostatočný úsudok“, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Súd vychádzal podporne z toho, že poškodený sa dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá (teda ktoré konkrétne fyzické osoby) v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok, ktorá osoba za škodu zodpovedá, pritom v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodenej o zodpovednostnom subjekte (R 16/2014). Je pravdou, že v rámci trestného konania sa k škode vyjadrila R.. H. ako právny zástupcu poškodeného dňa 24.4.2013 do zápisnice a dňa 7.11.2014 sa do zápisnice k škode vyjadrila Y.. U. ako zástupca poškodeného, ale v tieto dni do spisu nenahliadali a teda vtedy nemali možnosť oboznámiť sa s informáciami zo spisu, ktorými by získali nespochybniteľnú istotu o škodcoch.

65.3 Súd vychádzal z toho, že uplatnením práva na súde sa zastavuje plynutie premičacej doby iba vo vzťahu k strane sporu, voči ktorej žaloba smeruje (1 Cdo 64/2004). Žalobca doručil súdu žalobu dňa 17.5.2017. Čiže ak začala plynúť 10 ročná objektívna premičacia doba 24.4.2012, jej koniec by bol datovaný vo všeobecnosti na deň 24.4.2022. Subjektívna dvojročná premičacia doba začala plynúť 20.8.2015 a skončila by vo všeobecnosti dňa 20.8.2017, ak by nespočívala. Podporne súd dodáva, že vzhľadom na uplatnenie náhrady škody R.. H. dňa 24.4.2013 v adhéznom konaní, od tohto dátumu premičacia doba spočívala (v podstate ešte pred začiatkom plynutia subjektívnej premičacej doby) až do právoplatnosti trestného rozsudku OS Skalica č. k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 , t.j. do dňa 26.4.2016 . Čiže subjektívna premičacia doba neplynula od 20.8.2015 do 26.4.2016 a tým pádom reálne začala subjektívna premičacia doba plynúť od 27.4.2016, ako dni nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku. Takto si súd ustálil koniec subjektívnej premičacej doby na dátum: 27.4.2018. Z tohto vyplýva, že žaloba bola súdu doručená pred uplynutím subjektívnej premičacej doby a preto súd konštatoval, že námietka premičania nie je dôvodná.

65.4 Žalobca tvrdí, že o žalovaných sa dozvedel až z upovedomenia o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené dňa 6.11.2014, lebo nekonali v mene METALCO HOLÍČ, s.r.o. Z obsahu trestného spisu sp. zn. 4T/156/2015 súd zistil, že upovedomenie o vznesení obvinenia zo dňa 3.10.2014 sa týka len žalovaných v 1. a 2. rade a žalobcovi bolo v skutočnosti doručené 6.11.2014. Avšak aj keď by súd vychádzal pri žalovaných v 1. a 2. rade so začiatkom subjektívnej lehoty od 6.11.2014, nakoľko si ustálil spočívanie lehoty od 24.4.2013 do 26.4.2016 , tak subjektívna premičacia doba plynula od 6.11.2014 ani neplynula a začala plynúť až 27.4.2016 a jej koniec je datovaný na deň 27.4.2018. Nakoľko žaloba podaná na súd skôr, tak ani v tomto prípade by nebola námietka premičania dôvodná.

66. Súd sa ďalej vyporiadal s námietkou žalovaných, že si poškodený neuplatnil škodu riadne a včas v adhéznom konaní.

66.1 Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

66.2 Podľa § 164 písm. a) Trestného poriadku, v rozsudku, ktorým sa rozhoduje o vine, uvedie súd aj výrok o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnený.

66.3 Zo zápisnice spísanej 24.4.2012 ohľadom trestného oznámenia K.. V. súdu vyplynulo, že menovaný K.. V. vystupoval len ako obchodný zástupca spol. MARCEGAGLIA S.p.A pri dodávaní tovaru na Slovensko. Neprezentoval sa ako zástupca tejto spoločnosti a ani nedoložil na polícii žiadnu listinu oprávňujúcu ho konať za formu. Preto si súd aj vyjadrenie K.. V. nevyhodnotil ako uplatnenie náhrady škody poškodeným.

66.4 Súd zistil, že v adhéznom konaní sa R.. H. ako zástupca poškodeného dňa 24.4.2013 vyjadrila k výške škody a dôvodom jej uplatnenia. Konkrétne si uplatnila náhradu škody vo výške 956.720,36 eur a

z titulu neuhradených faktúr za dodávku materiálu. Škodu si uplatnila s podmienkou zistenia páchatel'a. Z obsahu vyjadrenia R.. H. dňa 24.4.2013 vychádzajúc z teleologického výkladu si súd ustálil, že v mene žalobcu návrh na náhradu škody uplatnila do skončenia vyšetrovania v zmysle zákona, uviedla výšku a dôvod uplatneného nároku. V dikcii § 46 Trestného poriadku nie je ako obligatórna náležitosť riadneho uplatnenia náhrady škody výslovne uvedené, aby poškodený pri uplatňovaní náhrady špecifikoval konkrétneho obvineného (toto je uvádzané len v komentári k TP, avšak komentár nie je pre súd záväzný). Na základe týchto dôvodov si súd ustálil U. R.. H. tak, že si uplatňuje náhradu škody o podmieňujúc ju zistením páchatel'a. Z toho súd logickým výkladom vyhodnotil, že v čase jej vyjadrenia dňa 24.4.2013 ešte páchatel'a (páchatel'ov) nepoznala konkrétneho páchatel'a, preto ho uviedla len všeobecne. Tým, že odkázala „na zistenie páchatel'a“ si súd vyhodnotil tak, že jej nárok sa bude viazať ku každému jednému zistenému páchatel'ovi. Čiže zo strany poškodeného má súd za splnené zákonné podmienky na riadne a včasné uplatnenie náhrady škody. Podporne súd odkazuje aj na obsah § 164 písm. a) TP, z ktorého jasne vyplýva, že ak bol nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnený, tak uvedie súd v rozsudku aj výrok týkajúci sa náhrady škody. V Trestnom rozsudku sa odkazuje na domáhanie sa nároku na náhradu škody v občianskom sporovom konaní, preto si súdu sekundárne ustálil, že poškodený si nárok uplatnil riadne a včas.

67. V poslednom rade sa súd zaoberal otázkou kumulatívneho splnenia hmotnoprávných podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu a inštitútom spoluzodpovednosti.

67.1 V ustanovení § 420 OZ je upravená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (napr. § 769 až 771). Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo-právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. Občiansky zákonník nevy vymedzuje pojem zavinenie. Pri vymedzení tohto pojmu treba vychádzať z toho, že zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t.j. medzi porušením právnej povinnosti, a výsledkom, t.j. škodou.

67.2 Súd najprv vyporiadal s tým, či sú kumulatívne splnené nasledovné podmienky: či vznikla škoda, či bola škoda spôsobená protiprávnym konaním škodcov a či je medzi nimi kauzálny nexus. Súd mal preukázané, že konanie žalovaných bolo protiprávne, čo vyplýva z rozsudku OS Skalica č.k. 4T/156/2015-2314 zo dňa 26.4.2016 (právoplatný 26.4.2016). V rozsudku je jasne zadefinované, že sa žalovaní dopustili trestného činu, zločinu poškodzovania veriteľ'a spáchaného formou spolupáchatel'stva v zmysle § 20 k § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Čiže žalovaní zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili porušením právnej povinnosti. Žalobca škodu charakterizoval ako nezaplatené faktúry a vo výške práve týchto neuhradených faktúr (sú špecifikované v ods. 22 odôvodnenia rozsudku) v celkovej výške 956.720,36 eur, ktorá je súčtom jednotlivých faktúr. Vo všeobecnosti treba chápať škodu ako úbytok majetku na strane poškodeného. V konaní mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu dodávajúci tovar mal na tento tovar vymienenú výhradu vlastníctva až do zaplatenia faktúr. Nakoľko preukázateľne tovar bol objednaný, dodaný a nezaplatený, a spol. MARCEGAGLIA S.p.A. sa ako vlastník po svoj tovar späť nedostal, súd dospel k záveru že škoda vznikla práve v hodnote kúpnych cien dohodnutých práve na vystavených faktúrach. Súd pritom vychádza z myšlienkového pochodu, že pokiaľ by spoločným konaním žalovaných nedošlo k úkonom (pr. rozvážanie tovarov do

rôznych skladov, účtovné prevody nezaplateného tovaru na ďalšie subjekty,...), ktorých výsledkom bolo nakladanie s dodaným tovarom do firmy METALCO HOLÍČ, s.r.o. bez zaplatenia faktúr dodávateľovi, tak by škoda spol. MARCEGAGLIA S.p.A. nevznikla. Na základe týchto zistení si súd ustálil, že škoda vznikla a to vo výške dojednanej kúpnej ceny, lebo už v čase objednávania tovaru objednávateľ vedel, že za tovar sa platiť nič nebude. Súd dodáva, že o úmysle získať tovar bez jeho zaplatenia vedel nie len objednávateľ tovaru ale i ďalšie osoby (žalovaní), ktorí sa podieľali na úkonoch smerujúcich následne k tomu, ako dodaný tovar z spol. METALCO HOLÍČ, s.r.o. dostať. Z týchto zistení súdu jasne vyšla aj príčinná súvislosť medzi úmyselným protiprávnym konaním žalovaných a vzniknutou škodou. Súd mal takto ustálenú existenciu zodpovednosti žalovaných za vzniknutú škodu.

67.3 Žalovaní sa bránili solidárnej zodpovednosti (z mnohých dôvodov v odôvodnení už špecifikovaných, ale príkladmo súd uvádza ako dôvody: že každý z nich sa v inom rozsahu podieľal na konaní, hlavným aktérom bol K. však nežalovaný v tomto konaní; T. v trestnom konaní sľúbil uhradiť zistenú škodu,...), preto sa súd vyporiadal aj s touto ich námietkou. V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku, a tým aj formou zavinenia, predpokladanými Trestným zákonom (R 35/1993). Tu si súd pomohol vyjadreniami žalovaných v rámci trestného konania: V zápisniciach zo dňa 22.10.2015 pri dohode o vine a treste žalovaní v 1., 3. a 4. rade neuznali škodu, ale ako jediný dôvod uviedli to, že škoda musela byť krytá poisťkou. Žalovaný v 2. rade k škode uviedol, že on z toho nemal prospech. Z toho súdu vyplýva, že v čase trestného konania netvrdili, že by škodu nespôsobili. Ďalej súd prihliadal na vyjadrenia žalovaných v trestnom konaní (sp. zn. 4T/156/2015), pr. na vyjadrenie žalovaného v 1. rade v zápisnici z 25.2.2015, kde hovoril, že vedel že ide daňová kontrola a že sa bavili o tom, že treba vytriahnuť tovar preč.; vyjadrenie žalovaného v 2. rade v zápisnici z 5.3.2015, kde uviedol, že vedel o tom že tým konaním sa ide poškodiť METALCO HOLÍČ, s.r.o.; vyjadrenie T. U., T. že za služby dostal od žalovaného v 1. rade 150.000 eur.; z vyjadrenia žalovaného v 3. rade v zápisnici z 12.6.2015, že po odchode K. Y. sa žalovaný v 1. rade rozhodol tiež vytriahnuť peniaze z METALCO HOLÍČ, s.r.o. Z vykonaného dokazovania, vyjadrenia žalovaných a z právnej kvalifikácie skutku v trestnom konaní sp. zn. 4T/156/2015 súdu jasne vyplýva, že práve žalovaní svojim úmyselným konaním spôsobili škodu žalobcovi. Tu súd podporne odkazuje aj na od. 26 odôvodnenia tohto rozsudku, kde žalovaný v 1. rade opisuje ako sa stretávali mimo Slovenskej republiky a prečo. Súd je toho názoru, že pokiaľ by neboli činní (či už sami alebo na podnet inej osoby) voči poškodenému v procese objednávania tovaru s účelom tovar nezaplatiť avšak ďalej ho speňažiť, v procese ďalšieho nakladania z objednaným tovarom a pokiaľ by každý z nich svojimi nápadmi, myšlienkami, plnením vzájomne rozdelených úloh neprispel k tomu, že poškodený sa po dodaní tovaru (hoc majú výhradu vlastníctva) sa po tovar už fyzicky nedostal ani mu nebola zaplatená kúpna cena, tak by poškodenému nevznikla škoda. Z tohto súdu vyplynulo, že každý z žalovaných ako škodca mal psychický vzťah nielen k vlastnému konaniu ale aj ku konaniu ostatných osôb zúčastniacich sa na vzniku škody. Na doplnenie súd len dodáva, že k námietke žalovaných že žalobca nežaloval s nimi aj K. Y. sa už bližšie vyjadril v ods. 64 odôvodnenia rozsudku. V konečnom dôsledku súd vychádzal z výroku trestného rozsudku, kde je jasne konštatované spáchanie zločinu poškodzovania veriteľa formou „spolupáchatelstva“. Solidárna zodpovednosť škodcov (culpa concurrens) je právne upravená v § 438 ods. 1 OZ a týka sa škody spôsobenej spoločnou činnosťou viacerých škodcov. Čiže poškodený sa môže domáhať náhrady celej škody od ktoréhokoľvek škodu či niekoľkých škodcov a tí nie sú oprávnení požiadavku na celú úhradu odmietnuť so žiadosťou na poškodeného, aby nárok rozdelil medzi všetkých. Podľa § 438 ods. 1 OZ je primárne pravidlom solidárna zodpovednosť viac škodcov za škodu, t.j. aj za škodu spôsobenú trestným činom spáchaným spolupáchatelstvom. Čiastočná zodpovednosť v zmysle § 438 ods. 2 OZ je „len výnimka“ z tohto pravidla a uplatní sa len v odôvodnených prípadoch. Z vykonaného a vyššie opísaného dokazovania súd dospel k tomu, že tento konkrétny prípad neodôvodňuje aplikáciu § 438 ods. 2 OZ ako to žiadali žalovaní. Súd pritom vychádzal z toho, že zásadným hľadiskom pre odôvodnený prípad nemôže byť ani miera zavinenia, ani podiel na prospechu zo spoločnej trestnej činnosti každého z viacerých škodcov, teda spravodlivé vyrovnanie pomerov medzi škodcami podľa účasti na spôsobení vzniknutej škode. Delená zodpovednosť viacerých škodcov ako spolupáchatelov trestného činu za škodu prichádza do úvahy iba v situáciách, keď jej uplatnením nebude nijako ohrozený záujem poškodeného na uspokojení jeho nároku na náhradu škody (uznesenie NS ČR z 12.3.2008, sp. zn. 8 TDO 317/2008). Súd si na základe týchto argumentov ustáli, že žalovaní v 1. až 4. rade sú solidárne zodpovední za vzniknutú škodu.

68. Súd sa ďalej vyporiadal s názorom žalovaného v 1. rade, že samotné nedbalé správanie žalobcu (jeho právneho predchodcu) malo za následok vznik škody, lebo dodával tovar v oveľa väčšom množstve než mal poisťné krytie. Tu súd odkazuje na celkové vykonané dokazovanie vo vyššie

uvádzaných odsekoch, výšku vzniknutej škody, celý postup a úmyselné konanie žalovaných vedúci k vzniku škody. Súd je toho názoru, že nedbanlivosť poškodeného je tak nepatrná v pomere k úmyselnému zavineniu žalovaných, že nie je na mieste použiť § 441 OZ (R III/1967, s. 58 a R 27/1977, s. 124 ods. 1) . Taktiež žalovaný v 1. rade namieta výšky súm na faktúrach (uvádzané už v ods. 22 odôvodnenia rozsudku) tým, že v sumách sú aj náklady, prípadne zisky žalobcu. Žalovaný v 1. rade tieto svoje tvrdenie neoprelo žiadne dôkazy, preto toto jeho tvrdenie súd hodnotí len ako neúčinnú obranu. Zároveň súd dodáva, že z obsahu jednotlivých faktúr vyplývajú jedine množstvá , druh tovaru a pri tovare vždy uvádzaná konkrétna suma.

69. Vychádzajúc z celkového vykonaného dokazovania a myšlienkových pochodov súdu prezentovaných v ods. 54 až 68 odôvodnenia tohto rozsudku súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti 605.720,36 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 605.720,36 eur od dňa 23.10.2015 do zaplatenia. Súd vyhovel žalobe i v časti dátumu, od kedy priznal úrok z omeškania z dôvodu, že preukázateľne všetci obvinení dňa 22.10.2015 uzavreli dohodu s prokurátorom o dohode o vine a treste, každý z nich uznal vinu za svoje úmyselné protiprávne konanie a škodu neuznali len z dôvodu, že mala byť krytá z poistenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol (s odkazom na ods. 62.3 odôvodnenia tohto rozsudku).

70. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

73. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a posudzoval pomer úspech strán sporu. Žalobca žiadal zaplatiť sumu 956.720,36 eur a súd mu vyhovel v časti 605.720,36 eur. Číže úspech žalobcu predstavuje 63 % (výpočet: /605.720,36 x 100/ deleno 956720,36=63,31, zaokrúhlene 63%), úspech žalovaného predstavuje 37 % (100-63) a z toho vyplýva čistý úspech žalobcu 26 % (63-37). Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi v zmysle vypočítaného jeho čistého úspechu náhradu trov konania percentuálne vo výške 26 %.

74. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).